

155 . 232

ป 113 ก

52

การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

28 ส.ค. 2538

ปริญญานิพนธ์

ของ

บงกช สุชะจิระ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

194259

การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

บงกช สุทะจิระ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2538

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวสร้างขึ้นตามนิยามเดียวกัน 2 ฉบับคือ ฉบับสถานการณ์ และ ฉบับข้อความ แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ วัดคุณลักษณะของบุคลิกภาพการแสดงตัว 6 ด้าน คือ ด้านชอบสังคม ด้านชอบเป็นผู้นำ ด้านชอบผจญภัย ด้านชอบอิสระ ด้านก้าวร้าวและด้านใจกว้าง ด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งฉบับ ๆ ละ 60 ข้อ โดยสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย จำนวน 645 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทำการทดลองสอบ 3 ครั้ง คือ การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ คัดเลือกพร้อมทั้งปรับปรุงข้อสอบ การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอีกครั้ง และคัดเลือกข้อสอบ และการทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์ปกติจากรูปคะแนนที่ปกติ

ผลการศึกษาพบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฉบับสถานการณ์มีค่าตั้งแต่ 1.8484 ถึง 8.8640 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฉบับข้อความมีค่าตั้งแต่ 2.1522 ถึง 11.4369 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งคำนวณโดยวิธีการสอบซ้ำ ฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8395 โดยแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .7798 ถึง .8947 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ส่วนฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8224 โดยแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .6364 ถึง .8387 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนมีค่าอยู่ระหว่าง .5123 ถึง .8947 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ตามต้องการ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง -.6068 ถึง .4549 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนตามต้องการ สำหรับเกณฑ์ปกติที่ใช้ตีความหมายของคะแนนฉบับสถานการณ์มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T16 ถึง T72 และฉบับข้อความมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17 ถึง T76

**A CONSTRUCTION OF EXTROVERSION PERSONALITY TEST FOR
STUDENTS IN PRATHOMSUKSA VI**

AN ABSTRACT

BY

BONGKOCH SUKAJIRA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

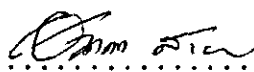
February 1995

The purpose of this study was to construct a qualified and appropriate Extroversion Personality Test for Pathomsuksa VI students. 2 forms : Situation Test and Statement Test, being constructed under the same definition. Both tests were composed of six traits : Society, Leadership, Adventure, Freedom, Aggression and Liberal-minded. Each trait comprised 10 items, totally 60 items. The samples of study were 645 Pathomsuksa VI students of the academic year 1994 in Klong Toey District. These samples were randomized by stratified random sampling. The tests were tried out for 3 times. The first testing was to find discriminating indices , selecting and reviewing test items. The second one was to refine the discriminating indices and selecting test items. And the third one was for finding reliability, validity and nomalized T-scores norm.

The result of this study showed that the discrimination indices of the situation test ranged from 1.8484 up to 8.8640 but it was ranged from 2.1522 to 11.4369 for the statement test. The reliabilities of the tests were calculated by test-retest. The reliability of the whole situation test was at .8395, but ranged from .7798 to .8947 for each trait. These reliabilities were significant at the .01 level. However, the reliability of the whole statement test was at .8244, but of each trait ranged from .6364 to .8387. These reliabilities were likely significant at the .01 level. The construct validity of the test, using multitrait-multimethod showed that the correlation coefficient of convergent validity was ranged from .5123 to .8947, 0.50 higher than required. Whereas the correlation coefficient of discriminant validity ranged from -.6068 to .4549, being lower than the required convergent validity. The norms used for Situation Test defining having the normalized T-scores from T16 to T72, but from T17 to T76 for Statement Test.

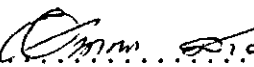
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพณธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

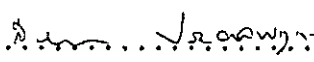
..... ประธาน
(รศ. อังคณา สายยศ)

..... กรรมการ
(รศ. อาวุธ วัฒนเสน)

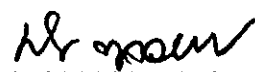
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ. อังคณา สายยศ)

..... กรรมการ
(รศ. อาวุธ วัฒนเสน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพกษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพณธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 24 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจาก รศ.อังคณา สายยศ รศ.อาวุธ วัฒนสิน และ รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็นตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผอ.สมัย บุญยประสพ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ที่สนับสนุนและให้โอกาสในการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณาจารย์และนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตคลองเตยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบคุณอาจารย์เบญจวรรณ แยมละมูล และ อาจารย์มะลิ อุดมภาพ ที่คอยให้กำลังใจและมีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณสมเกียรติ คูเวโรจนภรณ์ คุณทองใบ เป็ดทิพย์ และอาจารย์เกษม อุ่นมณีรัตน์ ที่ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณ คุณสุทธิพงษ์ สุขะจิระ ที่ช่วยเหลือและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนคอยสนับสนุนทุกสิ่งทั้งในการศึกษาและในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านของผู้วิจัย

บงกช สุขะจิระ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของบุคลิกภาพ	8
	ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว	10
	✓ การวัดบุคลิกภาพ	14
	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	40
	ประชากร	40
	กลุ่มตัวอย่าง	40
	วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว	42
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น	55
ตอนที่ 2 การทดลองแบบสอบถามครั้งที่ 1	55
ตอนที่ 3 การทดลองแบบสอบถามครั้งที่ 2	57
ตอนที่ 4 การทดลองแบบสอบถามครั้งที่ 3	59
 5 สรุป ผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	69
กลุ่มตัวอย่าง	69
เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	69
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	76
 บรรณานุกรม	77
 ภาคผนวก	85
 ประวัติผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ	41
2	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ จากการทดลองสอบครั้งที่ 1	56
3	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ จากการทดลองสอบครั้งที่ 2	58
4	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ จากการทดลองสอบครั้งที่ 3	60
5	ค่าความเชื่อมั่นและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ วัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ จากการทดลองสอบครั้งที่ 3	62
6	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบ หลายลักษณะหลายวิธีของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว	64
7	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนแต่ละ ด้านของฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ	66
8	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความรวมทั้งฉบับ	67

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างของบุคลิกภาพซึ่งแสดงระดับชั้นของลักษณะนิสัยในระดับที่ แตกต่างกัน	21
2	ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับชั้นของบุคลิกภาพ	23
3	แสดงลำดับชั้นในการสร้างแบบทดสอบ	42

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึง ความสำเร็จ ความสุข ความเจริญทั้งปวง ทั้งของตนเอง และส่วนรวม ฉะนั้น ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพจึงจำเป็นต้องมีการวางแผน วางจุดมุ่งหมาย ตลอดจนจัดเตรียมตัวบุคคลผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชนไว้อย่างดียิ่ง บริษัทยาการศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปคือ แทนที่จะเน้นความสำคัญทางด้านวิชาการเพียงด้านเดียว ก็เปลี่ยนเป็นนำการศึกษาเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของเด็กให้มีสัดส่วนกับทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา (ก่อ สวัสดิพิบูลย์. 2522 : 176) /การศึกษาจึงควรคำนึงว่าจะจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพตามที่ต้องการกล่าวคือ มีนิสัยใจคออบอุ่นอารี เป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นบุคคลที่มีความสามารถ แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าทำ สามารถพึ่งตนเองได้ มีความรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตลอดจนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ บุคลิกภาพของบุคคลมีอิทธิพลครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้น การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพจึงมีความสำคัญยิ่งเพราะจะทำให้เราเข้าใจ และทำนายพฤติกรรมของบุคคลในอนาคตได้ และบุคคลจะมีลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรในอนาคตนั้นย่อมเป็นผลมาจากบุคลิกภาพในปัจจุบันของบุคคลนั่นเอง (นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม. 2519 : 2) จะเห็นว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในด้านการเรียนการสอน กล่าวคือ ครูควรเข้าใจว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำนั้น มีบุคลิกภาพอย่างไร อันจะช่วยหาครูแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน หรือปรับปรุงวิธีการจัดชั้นเรียน วิธีสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเป็นต้น (วันเพ็ญ อายูการ. 2512 : 3) ลักษณะบุคลิกภาพบางอย่างมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แสดงตัว ตามความคิดของ Jung นั้น การแสดงตัวและการเก็บตัวมีอิทธิพลต่อการปรับตัวอย่างยิ่ง ถ้าบุคคลมีลักษณะ

อย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวหรือมากเกินไปไม่พอเหมือนกันแล้ว บุคคลนั้นย่อมประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับตัวผู้อื่น และอาจกลายเป็นโรคจิตได้ในที่สุด (Hall and Lindzey. 1957 : 89-91) จุง (อุไร สิงห์โต. 2521 : 3-4 ; อ้างอิงมาจาก Jung) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพการเก็บตัวและการแสดงตัวว่า ลักษณะของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะเห็นความสำคัญของสิ่งภายนอกและความเป็นจริงทางสังคม พวกนี้จะทำตนให้เป็นที่ยอมรับในสังคมได้โดยง่าย จึงเป็นคนที่มีความสมบัตินี้สังคมต้องการ แนวความคิดของพวกเขาแสดงตัวจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะต้องขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการกำหนดค่านิยมในบุคคลประเภทนี้ ส่วนบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จะเป็นพวกที่ชอบคิดชอบฝัน มีแนวความคิดทางด้านตั้งคำถาม และมีแนวคิดสร้างสรรค์เชิงทฤษฎี สิ่งต่าง ๆ ที่รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสเป็นแต่เพียงส่วนประกอบในการสร้างทฤษฎี ชอบแสดงความคิดแบบนามธรรม (Abstract Thinking) แนวความคิดของบุคคลพวกนี้มิได้ยึดเอาสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกเป็นหลักสำคัญแต่เกี่ยวกับความจริงอันเกิดขึ้นภายในจากความสำคัญของบุคลิกภาพทางการเก็บตัวและการแสดงตัว ที่กล่าวมาจะชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ควรเน้นความสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในสังคมให้เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก เพราะเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความสำคัญลักษณะหนึ่ง (มัทนา เฟิงงู. 2522 : 4) การที่บุคคลจะมีบุคลิกภาพตามที่สังคมต้องการนั้น ต้องฝึกตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ หรือตั้งแต่ระดับอนุบาลเป็นต้นมา (มลวิภา สุวรรณาลัย. 2514 : 4)

๕. ดังนั้น การศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการอบรมสั่งสอน อันเป็นการเสริมและสร้างให้บุคคลในชาติได้มีบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของสังคม และประโยชน์อีกประการหนึ่งในการศึกษาบุคลิกภาพก็คือ จะช่วยให้ ครูผู้ปกครอง สามารถแนะแนวนักเรียนให้เลือกรเรียนแขนงวิชาที่เหมาะสมตามลักษณะของบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลดังได้กล่าวมาแล้วว่าลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมเป็นอย่างยิ่ง จากแนวคิดและเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพการแสดงตัวมีความสำคัญอย่างมาก จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว แต่เนื่องจากยังไม่พบว่ามีผู้ใดสร้างเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด

สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการ
แสดงตัว

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (NORM) สำหรับตีความหมายของคะแนนจากผลการสอบวัด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่มีคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อ
ผู้บริหารการศึกษา ครู ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการเสริม
สร้างบุคลิกภาพที่ต้องการ ให้เหมาะสมกับภาวะของเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน
2. เป็นแนวทางการพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2537 จำนวน 12 โรงเรียน 45 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 1,620 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 33 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,172 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบ
แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata)
และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม
3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดบุคลิกภาพการแสดง
ตัวของนักเรียน 2 ฉบับ คือ ฉบับแรกเป็นแบบข้อความ ฉบับที่ 2 เป็นแบบสถานการณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสนใจออกนอกตัว เมื่อมีสิ่งเข้ามาเข้า จะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ชอบสังคม หมายถึงลักษณะดังนี้

1.1.1 การเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การชอบพบปะผู้อื่น คล่องแคล่ว เป็นมิตรกับผู้อื่น

1.1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ

1.1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน ร่าเริง

1.1.4 ช่างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท

1.1.5 ไม่ชอบอ่านหรือศึกษาโดยลำพัง หมายถึง-ผู้ที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.1.6 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.2 ชอบเป็นผู้นำ หมายถึงลักษณะดังนี้

1.2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จและยอมรับนับถือ

1.2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำอะไรแล้วไม่มีการลังเลหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง

1.2.3 กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย หมายถึง การเอาใจใส่ จดจ่อ และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

1.3 ชอบผจญภัย หมายถึงลักษณะดังนี้

1.3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

1.3.2 ชอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ชอบการเสี่ยง แม้จะมีอันตรายที่เกิดขึ้นก็ตาม

1.3.3 ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง การชอบแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

1.4 ชอบอิสระ หมายถึงลักษณะดังนี้

1.4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

1.4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

1.4.3 พึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กระทำสิ่งใดไม่ว่าจะยากหรือง่ายด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

1.4.4 ท้าตนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น เป็นตัวของตัวเองเพื่อให้ตนเองเป็นจุดเด่นในกลุ่ม

1.5 ก้าวร้าว หมายถึงลักษณะดังนี้

1.5.1 ทุพหุใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดห้รอบคอบ

1.5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่เสียอารมณ์ง่าย อารมณ์ไม่คงที่ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

1.6 ใจกว้าง หมายถึงลักษณะดังนี้

1.6.1 มองโลกแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตรหรือเป็นคนดีไปหมด

1.6.2 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและยอมรับ

1.6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดพฤติกรรมทางด้านการแสดงตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 รูปแบบ คือ แบบข้อความและแบบสถานการณ์

4. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะที่ต้องการวัด และมีความคงที่ของคะแนนจากการทดสอบ ในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาในด้านต่อไปนี้

4.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่เป็นรายชื่อสามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง และบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ ซึ่งคำนวณโดยใช้ t -test ที่ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนสูงกับคะแนนต่ำซึ่งค่า t ที่ได้จะคัดเลือกมาจากข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

4.2 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด ในการศึกษครั้งนี้หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยวิธีต่อไปนี้

4.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามที่นิยามไว้ ซึ่งหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อสอบแต่ละข้อว่าตรงตามที่นิยามไว้หรือไม่ ถ้าผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 เห็นว่าข้อความนั้นสามารถวัดได้ตรงตามนิยามก็ถือว่าใช้ได้

4.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะ (Traits) ที่นิยามไว้ โดยใช้วิธีแบบหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ซึ่งจะได้ค่าความเที่ยงตรง 2 ชนิดคือ

ก). ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) หมายถึง การวัดในลักษณะ (Traits) เดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง ในการวิจัยครั้งนี้ค่าสหสัมพันธ์จะต้องสูงกว่า 0.50 (Shroch and Coscarelli. 1989 : 192)

ข). ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discrimination Validity) หมายถึงการวัดในลักษณะ (Traits) ต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ ในการวิจัยครั้งนี้ค่าสหสัมพันธ์จะต้องต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Crocker. 1986 : 233)

5. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้คะแนนคงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสอบซ้ำ (test-retest)

6. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง คะแนนมาตรฐานที่ใช้ในการเปรียบเทียบและการแปลความหมายคะแนน โดยสร้างเกณฑ์ปกติ แยกตามคุณลักษณะของแบบทดสอบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้คะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T-Score) โดยมีหลักในการแปลผลดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

สูงกว่า T65	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูงมาก
ตั้งแต่ T55- T65	"	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
ตั้งแต่ T45- T54	"	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวปานกลาง
เฉพาะที่ T50	"	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวระดับปานกลาง ของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35- T44	"	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ
ต่ำกว่า T35	"	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำมาก

7. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สาขาการวัดผลการศึกษา มาอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ประเมินแบบทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของบุคลิกภาพ
2. ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว
3. การวัดบุคลิกภาพ
4. ทฤษฎีบุคลิกภาพ
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของบุคลิกภาพ

นักการศึกษา และนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" (Personality) ตามแนวคิดต่าง ๆ กันดังนี้คือ

✓ ฮิลการ์ด (Hillgard. 1967 : 462) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคคลและวิธีการแสดงออก ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

ฟลอเรส (Flores. 1960 : 128) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล อันได้แก่ ลักษณะทางกาย สติปัญญา ทางกำลังใจ สังคมและอารมณ์

✓ กิลฟอร์ด (Levy. 1970 : citing Guilford. 1959 : 5) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า คือ แบบแผนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ๆ

มิเชล (Mischel. 1967 : 2) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะพิเศษของแบบแผนพฤติกรรม (รวมทั้งความคิดและอารมณ์) ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์

✓ มันน์ (Munn. 1966 : 38) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลแต่ละคนเป็นผลรวมของลักษณะทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมและผลของบุคลิกภาพเป็นการปะทะกันระหว่างสถานการณ์ทางชีวภาพ สถานภาพทางสังคมและอิทธิพลทางวัฒนธรรม

กัทธรี (Guthrie. 1944 : 58) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัย และระบบลักษณะนิสัยที่มีความสำคัญต่อสังคม อันมีสภาพคงตัว และยากที่จะเปลี่ยนแปลง

ปัญญา สาร (2515 : 29) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือความเป็นตัวเองของบุคคลในด้านกายภาพ และความต้องการ หรือความจำเป็นเฉพาะอย่างของบุคคลแต่ละบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน ดังนั้น แต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพเป็นของตนเองไม่ซ้ำแบบใคร

สุรางค์ ไคว์ตระกูล และคนอื่น ๆ (2509 : 58) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า คือ คุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัว และสังคมทั่วไป

ม.ล. ตัญ ชุมสาย (2508 : 348) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง กระบวนการรวมหน่วย ประกอบขึ้นด้วยรูปร่าง ลักษณะและพฤติกรรมที่เป็นเครื่องสันนิษฐานของคน ๆ หนึ่งและซึ่งทำให้คนอื่นกำหนดคุณค่าของคนนั้นด้วยอารมณ์ และไม่ใช่ว่าด้วยพหุปัญญา หรือ เซวน์

✓ เชิดศักดิ์ ไชวสินธุ์ (2520 : 3) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนอง (Interaction) ต่อสิ่งแวดล้อม

สุโท เจริญสุข (2515 : 99) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ส่วนรวมของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ ลักษณะนี้จะกินความถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นลักษณะของคนคนนั้น เช่น รูปร่าง หน้าตา กริยาท่าทาง อารมณ์ ความสามารถ ทักษะ นิสัย อุปนิสัย ความรู้สึกนึกคิด และเจตคติ เป็นต้น

บังอร ภูภิรมย์ขวัญ (2524 : 41) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง อันได้แก่ ลักษณะท่าทีการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก ฯลฯ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกต้องมีความคงตัวสำหรับเป็นพฤติกรรมเฉพาะของบุคคลนั้น ๆ อาจเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร

✓ พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524 : 260) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ผลรวมของความคิด ท่าที นิสัย ซึ่งสร้างสมจากมูลฐานองค์ประกอบทางจิตและทางกายภาพของบุคคลอันถ่ายทอดมาทางชีววิทยาส่วหนึ่ง และจาก

แบบอย่างวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมาทางสังคมอีกส่วนหนึ่ง กับรวมถึงการปรับตัว เหตุฉุกเฉิน ความปรารถนาและความมุ่งประสงค์ของบุคคลนั้นให้เข้ากับความต้องการและวิสัยแห่งสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและที่ไม่เกี่ยวกับสังคม

จากความหมายของบุคลิกภาพที่มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะนิสัยและทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะของบุคคล จะแสดงออกมารูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่ต่างกันออกไป

2. ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว

ฅุง (Jung. 1959 : 480-481) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลซึ่งยึดถือเอาความจริงภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก แนวความคิดจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพราะต้องขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการกำหนดค่านิยมในบุคคลประเภทนี้ สิ่งที่ใช้เป็นหลักในการคิด คือ สิ่งที่เกิดจากการรับรู้ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งหลาย สิ่งที่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในบุคคล ประเภทนี้คือ วัตถุหรือ สิ่งต่าง ๆ จากภายนอก นอกจากนี้ Jung ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแบบแสดงตัวให้ชัดเจน ดังนี้

1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานแห่งความจริง ข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม
2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม
3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก
5. การปรับปรุงมักเป็นไปในรูปการชดเชย
6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Hysteria

แอลพอร์ท (Allport. 1961 : 7-8) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มุ่งความสนใจออกนอกตัวเอง สนใจบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เป็นคนเปิดเผยกล้าหาญ ชอบผจญภัยและกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้น

อยู่กับโลกภายนอก คือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก

มอนโร (Monroe. 1960 : 808) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะโต้ตอบกับภายนอก กระฉับกระเฉง ช่างพูด คิดถึงเรื่องของสังคม และพยายามที่จะมีความเกี่ยวข้องกับสังคมเสมอ ๆ มักร่วมมือและช่วยเหลือในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม

*ไอแซงค์ (Eysenck. 1971 : 11) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มีแนวโน้มที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้อิทธิพลกระตุ้นทางสังคม (Social Impulsive) เป็นพวกชอบฉวยโอกาส ควบคุมความรู้สึกได้ไม่ดี ไม่ชอบกิจกรรมทางการศึกษาที่จะต้องกระทำด้วยตนเองตามลำพัง

สตรอม (Strom. 1969 : 215) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลซึ่งสามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยชักจูงคนอื่นให้เห็นค่านิยมอันนี้ด้วย

ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 47) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบแสดงตัว ชอบเข้าสังคม และสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือศึกษาโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้นสนุกสนานว่าเร้าใจ ชอบการเปลี่ยนแปลงไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี เป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกเปิดเผย มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว

จีรพร โพธิ์สุวรรณ (2519 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งสนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่คอยห่วงตนเอง ชอบความสนุกสนานรื่นเริง และการสมาคม ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ง่าย ไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญ รื่นเริง ทำอะไรมีจุดหมาย มีข้อมูลให้เห็น ความประพฤติของเขาถือหลักความจำเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2516 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่พุ่งความสนใจออกนอกตัวเองเมื่อมีสิ่งเร้า ลักษณะดังกล่าวจะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น สนใจบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดลอม ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เข้ากับคนได้ง่ายเปิดเผย กล้าหาญ ชอบการผจญภัย ทำอะไรตามสภาพความเป็นจริง

มลวิภา สุวรรณาลัย (2514 : 39) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ใคร่ห่วงตนเอง ชอบความสนุกสนานรื่นเริงและการสมาคม ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ ได้ง่าย ไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญ รื่นเริง ทำอะไรมีจุดหมาย มีข้อมูลให้เห็น ความประพฤติของเขาถือหลักความจำเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่

กาญจนา ควรสุภา (2516 : 98) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สนใจในคนอื่นและโลกภายนอก เป็นพวกที่มีกำลังมาก ช่างพูด ถ้อยคำ ยืนหยัด มีการกระทำที่ทันหัน ใจเร็ว และสามารถทนทานให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ดี

อุไร สิงห์โต (2521 : 17) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือศึกษาโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ทำให้ความตื่นเต้น ชอบสนุกสนานร่าเริง ชอบการเปลี่ยนแปลงไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี และเป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกเปิดเผย มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวและวู่วาม ไม่ควบคุมอารมณ์เป็นคนอิสระพร้อมที่จะไป ชอบแสดงเรื่องตลกขบขัน มีคำตอบ

อัจฉรา เปรมเปรี๊ยะ (2517 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ทำอะไรไม่ค่อยระมัดระวัง ชอบกิจกรรมที่ทำให้ความตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี และเป็นคนแสดงอารมณ์ และความรู้สึกอย่างเปิดเผย

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความสนใจของบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (ผู้วิจัยจึงได้สรุปคุณลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวไว้ 6 ด้าน ดังนี้)

1. ชอบสังคม หมายถึงลักษณะดังนี้

1.1 การเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การชอบพบปะผู้อื่น คล่องแคล่ว เป็นมิตรกับผู้อื่น

1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ

1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน รื่นเริง

1.4 ช่างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท

1.5 ไม่ชอบอ่านหรือศึกษาโดยลำพัง หมายถึง ผู้ที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.6 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. ชอบเป็นผู้นำ หมายถึงลักษณะดังนี้

2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จ และยอมรับนับถือ

2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำสิ่งใดแล้วไม่มีการลังเลหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง

2.3 กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย หมายถึง การเอาใจใส่ จดจ่อและรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

3. ชอบผจญภัย หมายถึงลักษณะดังนี้

3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

3.2 ชอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ชอบการเสี่ยง แม้จะมีอันตรายที่เกิดขึ้นก็ตาม

3.3 ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง การชอบแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

4. ชอบอิสระ หมายถึงลักษณะดังนี้

4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ ไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

4.3 พึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กระทำสิ่งใด ไม่ว่าจะยากหรือง่ายด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

4.4 ทาตนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น เป็นตัวของตัวเองเพื่อให้ตนเองเป็นจุดเด่นในกลุ่ม

5. ก้าวร้าว หมายถึงลักษณะดังนี้

5.1 ทุนหันใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบ

5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่เสียอารมณ์ง่าย อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

6. ใจกว้าง หมายถึงลักษณะดังนี้

6.1 มองโลกในแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตร หรือเป็นคนดีไปหมด

6.2 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและยอมรับ

6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. การวัดบุคลิกภาพ

การวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยากและซับซ้อน เมื่อเทียบกับการวัดในสิ่งอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพ ซึ่งสามารถวัดบุคลิกภาพตามลักษณะที่ต้องการจะวัดเป็นมาตรฐาน ถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้ วิธีการวัดบุคลิกภาพมีหลายวิธีด้วยกัน จิตรียา ไชยศรีพรหม (2527 : 10) กล่าวว่า วิธีการวัดบุคลิกภาพที่ใช้กันแพร่หลายคือ การใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพซึ่งเป็นการรายงานตนเองและ ทวี ท่อแก้ว (2517 : 121) กล่าวว่า ถ้าจะให้ได้ผลที่มีความเที่ยงตรงสูง ก็ควรจะใช้หลาย ๆ วิธี ประกอบกัน ซึ่งพอสรุปวิธีการวัดบุคลิกภาพทั่วไปได้มี 5 วิธีดังนี้

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง ตั้งแต่ประสบการณ์อันซ้ำซ้อน อย่างเช่นพฤติกรรมของคนเป็นสิ่งที่ต้องสังเกต พิจารณาให้ได้ เรื่องราวละเอียดถี่ถ้วนได้ยาก เราต้องเลือกสังเกตเพียงพฤติกรรมอันใดอันหนึ่งเป็นคราว ๆ ไป ดังนั้นการสังเกตพฤติกรรมและลักษณะทั่วไปที่บุคคลแสดงออกมามีอยู่ 2 แบบด้วยกันคือ การ

สังเกตแบบควบคุมเป็นการสังเกตการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ที่จัดไว้โดยเฉพาะอีกแบบหนึ่งคือ การสังเกตทั่วไปในชีวิตประจำวันที่บุคคลแสดงออกถึงสองแบบนี้ต้องมีการบันทึกผลตรงตามที่ได้เห็น โดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้องและผู้สังเกตจะต้องฝึกฝนเป็นพิเศษจึงจะได้ผล

2. วิธีการทดสอบ เป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายสิบข้อที่ผู้สอบตั้งขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน และหัวข้อคำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่เกี่ยวกับผู้ถูกทดสอบตนเอง หรือสิ่งแวดล้อม หรือ พฤติกรรมที่ท่ายู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เช่น คำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมนิสัยการเมืองหรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิกิริยาที่คนท่ายู่เสมอ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์

3. วิธีการรายงานตนเอง มี 2 แบบคือ

3.1 การวิเคราะห์ตนเอง คือ การประมาณค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตัวเองจะเป็นคำถามแบบปรนัยจะมีประโยชน์ในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมแก่บุคลิกภาพ

3.2 การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนอย่างมีจุดหมายโดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามมา และจดบันทึกประมาณค่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่วัดว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ การสัมภาษณ์นี้มีหลักการคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตนเองต่างกันที่ผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราคิดตามเพื่อวิเคราะห์ตัวเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพ

4. วิธีให้สร้างจินตนาการ (Projective Techniques) เป็นวิธีที่ผู้วัดได้จัดสิ่งเร้าขึ้นมาให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนอง เช่น เล่าเรื่องจากรูปที่นำมาให้ดู ตัวอย่างได้แก่ แบบทดสอบโรชาร์ท และรูปภาพที่เกิดจากหยดหมึก ให้สร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากคำที่กำหนดให้เติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์ ให้แสดงออกโดยการวาดรูป เป็นต้น แต่ต้องใช้ผู้ทดสอบที่ได้รับการฝึกมาอย่างดี

5. วิธีการศึกษาความเห็นจากคนอื่น เป็นวิธีการที่ผู้วัดสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อถามบุคคลอื่นว่ามีความรู้สึกเกี่ยวกับบุคคลนั้น ๆ อย่างไร เช่น ครู เพื่อน ผู้ปกครอง เป็นต้น

ตามที่ไดกล่าวมา จะเห็นได้ว่าการวัดบุคลิกภาพทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความ

เหมาะสมเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะวัด และสิ่งที่วัดหรือศึกษาสำหรับการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวัดโดยวิธีการทดสอบ ซึ่งถือเป็นวิธีที่เป็นปรนัยมากกว่าวิธีอื่น การนำไปใช้ก็สะดวก ประหยัด ทั้งแรงงาน และเวลา การตรวจสอบเมื่อแปลผลก็มีข้ออ้างอิง

ประเภทของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

จากการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของนักจิตวิทยาและนักวัดผลที่ผ่านมา พอจะรวบรวมเป็นประเภทได้ 3 ประเภท คือ แบบทดสอบประเภทให้รายงานตัว (Self Report Test of Questionnaires) แบบทดสอบประเภทการฉายภาพหรือวิธีการฉายภาพจิต (Projective Test หรือ Projective Technique) แบบทดสอบประเภท^{ผู้ให้}ให้พิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ (Situational Test) แต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้ (สถิต วงษ์สวรรค์. 2523 : 262)

1. แบบทดสอบให้รายงานตัว (Self Report Test of Questionnaires) หรือ เรียกว่า แบบทดสอบถามบุคลิกภาพประกอบด้วยชุดของข้อความถาม หรือมีข้อความให้ผู้รับการทดสอบต้องอ่าน แล้วเขียนข้อความเพื่อแสดงบุคลิกภาพของตนออกมา เป็นการรายงานลักษณะของตนเองจำแนกออกเป็นชนิดต่าง ๆ ตามรูปแบบของการถาม คือแบบสำรวจรายการ (Checklists) แบบสำรวจ (Inventory) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังต่อไปนี้

1.1 แบบสำรวจรายการ (Checklists) เป็นชุดของข้อความที่ทำเป็นบัญชีรายการเกี่ยวกับบุคลิกภาพหรือการกระทำของบุคคล เรียงเอาไว้ให้ผู้ตอบตรวจสอบตัวเองว่าลักษณะตรงกับข้อใดในรายการนั้นบ้าง ถ้ามีความรู้สึกข้อความใดตรงกับบุคลิกภาพลักษณะของตน ก็กาเครื่องหมายลงที่ข้อความนั้น เช่น แบบตรวจสอบปัญหาของ มูนนี่ (The Mooney Problem Checklists) ของมูนนี่ (Mooney. 1950)

1.2 แบบสำรวจ (Inventory) เป็นชุดของข้อความที่มีคำตอบให้เลือกตอบได้ 2 ตัวเลือก เช่น จริง - ไม่จริง ใช่ - ไม่ใช่ อาจจะมี 3 ตัวเลือกบ้าง เช่น เพิ่มคำว่าตัดสินใจไม่ได้ และในบางแบบสำรวจสร้างในรูปของบังคับให้ตอบ (Forced Choice) โดยจัดข้อความไว้เป็นคู่ ๆ เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความแต่ละคู่ว่าข้อความใดตรงกับลักษณะของตนมากที่สุด ซึ่งผู้ตอบต้องเลือกเอาข้อความใดข้อความหนึ่ง ถึงแม้ว่าข้อความทั้งคู่ไม่ตรง

กับลักษณะของเขาก็ต้องเลือกข้อความที่ไม่ตรงกับเขาน้อยที่สุด ตัวอย่างของแบบทดสอบบุคลิกภาพ เช่น ของมินเนโซตา หรือ Minnesota Multiphasic Personality Inventory)

1.3 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นแบบที่ดัดแปลงมาจากแบบตรวจสอบรายการ โดยดัดแปลงรูปแบบคำตอบที่ให้ตอบเพียง ใช่-ไม่ใช่ ชอบ-ไม่ชอบ จริง-ไม่จริง มาเป็นคำตอบที่มีน้ำหนักของการตอบ โดยมีการจำแนกความมากน้อยในการแสดงพฤติกรรมของตนได้เช่นแบบสำรวจลักษณะนิสัยและเจตคติทางการเรียนของบราวน์และฮอลต์แมน (Brown and Holtzman. 1966) หรือ SSHA (The Survey of Study Habits and Attitude)

2. แบบทดสอบประเภทการฉายภาพหรือกลวิธีให้บุคคลระบายความในใจ (Projective Technique) เป็นกลวิธีทดสอบเพื่อหารายละเอียดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลโดยใช้เครื่องกระตุ้นหรือเร้า ทำให้บุคคลระบายความรู้สึกที่แท้จริงออกมาแล้วแปลความหมายจากคำตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่ใช้รูปภาพ (Pictorial Technique) ประเภทที่ใช้ภาษา (Verbal Technique) ประเภทที่ใช้การแสดงออก (Expressive Technique)

2.1 ประเภทที่ใช้รูปภาพ (Pictorial Technique) คือ สมมุติสถานการณ์ขึ้นให้ผู้ถูกทดสอบอธิบายออกมาตามที่ตนเห็นเป็นสิ่งที่เร้าที่ไม่ให้ความหมายแจ่มแจ้ง อาจจะจินตนาการไปได้นานาประการ อาจจะแปลความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง (Ambiguous) ดังนั้นเปิดโอกาสให้ผู้ถูกทดสอบแสดงออกซึ่งความรู้สึกและสิ่งต่าง ๆ ออกมานั้นเป็นการแสดงให้เห็นบุคลิกลักษณะของเขา เช่น แบบทดสอบภาพหยดหมึกของโรชาร์ต (The Rorschach Ink Blot Test) และแบบทดสอบการเล่าเรื่องหรือการบรรยายภาพที่มองเห็นของเมอร์เรย์ (Murray. 1943) ที่เรียกว่า TAT (Thematic Apperception Test)

2.2 ประเภทที่ใช้ภาษา (Verbal Technique) เป็นแบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบและตอบปากเปล่า ที่ใช้ภาษาโดยตรงมี 2 ชนิด

2.2.1 ชนิดของคำสัมพันธ์ (Free Association) คือ การให้คำมา 1 คำ และให้ผู้ตอบหาคำมาสัมพันธ์กับคำ ๆ นั้น เช่น ต้นไม้ เพื่อน โต๊ะ เกลียด ฯลฯ

2.2.2 ชนิดเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence Completion) เป็นการ

เขียนประโยคที่ยังไม่ครบข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์

2.3 ประเภทที่ใช้การแสดงออก (Expression Technique) คือการให้ผู้ถูกวัดแสดงออกในรูปของการวาดรูป การเล่น หรือการแสดงละคร

3. แบบทดสอบประเภทให้พิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation Test) แบบทดสอบประเภทนี้นักจิตวิทยาหลายท่านจัดรวมไว้ในประเภทที่สองคือ แบบการฉายภาพ (Projective Technique) แต่นักจิตวิทยาและนักวัดผลหลายท่านให้เหตุว่าแบบทดสอบประเภทฉายภาพเป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้ถูกทดสอบบรรยายภาพและข้อความที่คลุมเครือ ภาพต่าง ๆ ก็มีแต่ภาพเฉย ๆ ไม่มีความหมายชัดแจ้ง ผู้ตอบต้องจินตนาการและสามารถแปลความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง (Ambiguous) แต่แบบทดสอบวัดจากสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการกำหนดสถานการณ์ และตัวละคร ให้ผู้ถูกอ่านแล้ววัดว่าเขาแสดงความรู้สึกออกมาว่า ภายใต้สถานการณ์นั้นเขามีความรู้สึกเช่นไร โดยให้เขาตอบในฐานะบุคคลที่ปรากฏในเรื่องมี 2 ชนิด ดังนี้

3.1 สถานการณ์แบบรูปภาพ เป็นการกำหนดตัวละครในรูปภาพ อาจมีคำพูดหรือการบรรยายภาพประกอบบ้างเล็กน้อย แต่จะไม่เล่าเรื่องหรือบรรยายภาพทั้งหมด

3.2 สถานการณ์แบบข้อความ เป็นการกำหนดตัวละครโดยการเขียนบรรยายหรือเขียนเล่าเรื่องอย่างสั้น ๆ เป็นการใช้ภาษาเขียนหรือตัวหนังสือ

จากประเภทของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว มีวิธีการฉายภาพจิต (Projective Technique) ที่นิยมใช้ทางด้านจิตวิทยา ส่วนทางด้านการศึกษาจะใช้ประเภทให้รายงานตัว (Self Report Test of Questionnaires) และแบบทดสอบให้พิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation Test)

4. ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี ผู้วิจัยจะเสนอเฉพาะทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ดังต่อไปนี้

โสภา ชูพิกุลชัย (2521 : 100 -105) ได้เสนอ การจัดระบบ ดังนี้

1. ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theory) ทฤษฎีแบ่งประเภทนี้จะขึ้นอยู่กับการสังเกตโดยทั่ว ๆ ไป เพื่อมุ่งพิจารณาเกี่ยวกับด้านตัวบุคคล นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับที่ยอมรับ

เกี่ยวกับลักษณะหรือบุคลิกภาพภายนอก นักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้แก่ จุง (Jung) และ เชลตัน (Sheldon) ดังเช่น

จุง (Jung) ได้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพไว้ 2 ประเภท คือ

ประการแรก บุคคลที่มีลักษณะเด่นและชอบสังคม (Extrovert) เป็นคนที่สร้างความเชื่อมั่นบนรากฐานของความเป็นจริง มีอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม เป็นบุคคลที่เปิดเผยไม่ชอบเก็บตัว

ประการที่สอง บุคคลประเภทเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เป็นคนที่เชื่อตนเอง และทุกอย่างที่กระทำมักจะขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่

สำหรับเชลตัน (Sheldon) ได้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพออกเป็น 3 ประเภท คือ

ประการที่หนึ่ง เอนโดมอร์ฟ (Endomorph) ประเภทนี้มีลักษณะอ้วนเตี้ย เป็นพวกชอบสนุกสนาน รื่นเริง ใฝ่สบายหายห่วง มักกินจุ และขี้บ่น

ประการที่สอง เมโซมอร์ฟ (Mesomorph) เป็นประเภทนักกีฬา มีร่างกายสมส่วนหล่อกว้าง สะโพกเล็ก ร่างกายเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ คล่องแคล่ว ว่องไว มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา

ประการที่สาม เอกโตมอร์ฟ (Ectomorph) ประเภทนี้จะผอมสูง หล่อห่อ มีลักษณะเคร่งขรึม เอางานเอาการ ใฝ่ต่อความรู้ลึก

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัย (Trait Theory) ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัยนี้แตกต่างกับทฤษฎีแบ่งประเภท คือ จะมุ่งอธิบายลักษณะบุคลิกภาพตามตำแหน่งในตาราง ซึ่งแทนแต่ละลักษณะนิสัย เป็นต้นว่าเราอาจจะกำหนดบุคคลใดลงในตารางของความฉลาดและขยันหมั่นเพียร เป็นลักษณะนิสัยหนึ่งของบุคลิกภาพหรืออาจกำหนดลงในตารางของอารมณ์อ่อนไหวว่าเป็นอีกลักษณะของบุคลิกภาพก็ได้ ซึ่งแต่ละตารางนี้เราเรียกว่า มิติ (dimension) นักจิตวิทยาทางด้านลักษณะนิสัยพยายามที่จะเสาะหารายชื่อลักษณะนิสัยที่สั้น ๆ ที่จะสามารถใช้ในการอธิบายนิสัยของคนทั่ว ๆ ไป

ในการที่จะตั้งชื่อลักษณะนิสัยให้สั้นและกะทัดรัดนั้น ทำได้โดยวิธีการที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) นักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้แก่ แคทเทล (Cattell)

และ แอลพอร์ต (Allport)

แอลพอร์ต ได้แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

ลักษณะที่หนึ่ง ลักษณะสามัญ (Common traits) คือลักษณะที่อาจนำมาเปรียบเทียบได้ในบุคคลทุกคน เช่น ความเชื่อทางศาสนา ค่านิยม สังคม เป็นต้น

ลักษณะที่สอง ลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Disposition) คือลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่ต่างกันออกไป

3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Theory) ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงนี้จะเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมทางด้านร่างกาย (Physical) และทางด้านสังคม (Social) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องความขัดแย้งภายใน ซึ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่คำนึงถึงสาเหตุจากในอดีต เป็นความขัดแย้งภายในที่เกิดขึ้นจากแนวโน้มทางบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ นักจิตวิทยาที่มองบุคลิกภาพในแง่นี้ คือ ฟรอยด์ (Freud)

ฟรอยด์ เชื่อว่าจิตาจะมนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง อิด (Id) คือ สภาวะของจิตที่ต้องการแสวงหาความสุข ความพอใจโดยปราศจากขอบเขตใด ๆ ทั้งสิ้น

ประเภทที่สอง อีโก้ (Ego) คือ การรู้จักตนเอง รู้ว่าตัวเองคือใคร เริ่มแยกตัวเองจากโลกภายนอกได้

ประเภทที่สาม ซูเปอร์อีโก้ (Superego) คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เมื่อเด็กโตขึ้นก็จะได้รับการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติตามศีลธรรม วัฒนธรรมอันดี

4. ทฤษฎีสวนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (Organismic Theory) ทฤษฎีนี้มุ่งจุดสนใจว่าการเข้าใจบุคลิกภาพจะต้องเข้าใจส่วนรวมแยกส่วนไม่ได้ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพ (Potential) ที่จะพัฒนาไปในทางที่ดี นักจิตวิทยาที่สำคัญก็คือ มาสโลว์ (Maslow) และ โรเจอร์ (Rogers)

5. ทฤษฎีที่เน้นสังคมและสิ่งแวดล้อมของสังคม (Social Determinants) นักจิตวิทยากลุ่มนี้เชื่อว่า ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยตรง นักจิตวิทยาที่สำคัญ คือ แอดเลอร์ (Adler) และ ฟรอมม์ (Fromm)

แอดเลอร์ เชื่อว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เพราะการดำเนินชีวิตของมนุษย์จะเกี่ยวข้องกับสังคมตลอดเวลา มนุษย์มีแรงจูงใจที่จะสร้างชีวิตให้สมบูรณ์ เอาชนะบดบังของ

ตนเอง

พรมม์ เชื่อว่า มนุษย์ต้องการอิสรภาพจึงทำให้ต้องแยกตัวเองออกมาจาก
 ธรรมชาติทำให้เกิดความว้าเหว่ เดียวดาย *end*

นอกจากนี้ก็มีทฤษฎีบุคลิกภาพการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซกซ์ และทฤษฎี
 โครงสร้างบุคลิกภาพของ กิลฟอร์ด

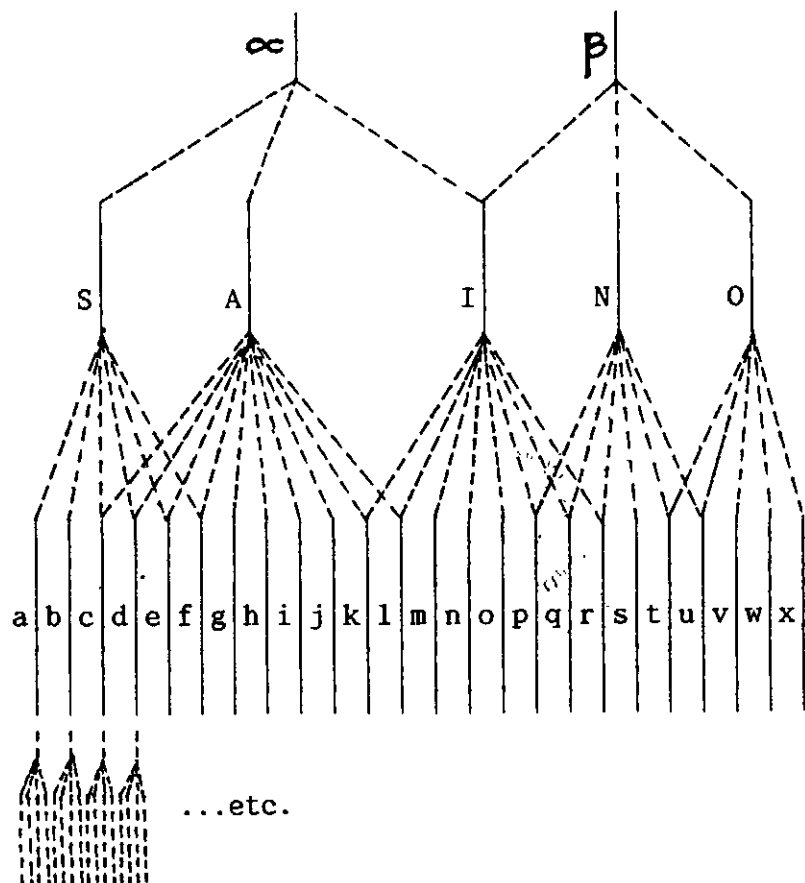
ทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 99-103)
 มีความคิดเห็นว่าบุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับชั้น และเขาเชื่อว่าแบบจำลองของโครง
 สร้างของบุคลิกภาพสามารถนำแบบจำลองขององค์ประกอบ (Factor Model) มาใช้
 อธิบายได้ ทฤษฎีของกิลฟอร์ด สรุปได้ดังภาพประกอบ 1

ระดับรูปแบบ

ระดับลักษณะ
 นิสัยเบื้องต้น

ระดับเฮกซิส

ระดับการแสดง
 ออกเฉพาะอย่าง

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของบุคลิกภาพซึ่งแสดงระดับชั้นของลักษณะนิสัยในระดับที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับชั้นประกอบด้วย ลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่แตกต่าง 4 อย่าง คือการแสดงออกเฉพาะอย่าง (Specification) เฮกซิส (Hexis) ลักษณะนิสัยเบื้องต้น (Primary-Trait) และรูปแบบบุคลิกภาพ (Type)

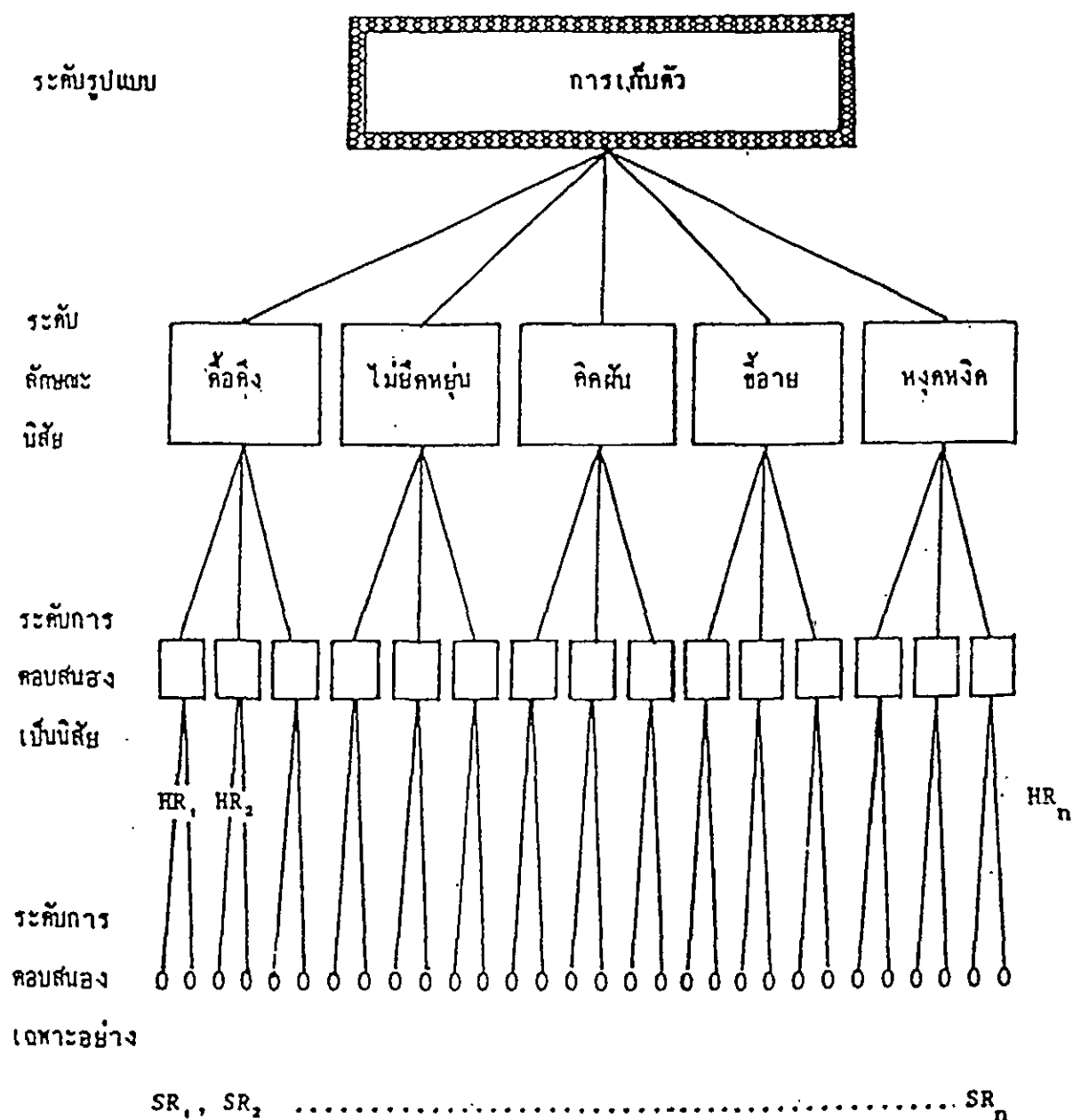
ระดับการแสดงออกเฉพาะอย่าง กิลฟอร์ด มิได้อธิบายรายละเอียดของลักษณะนิสัย อันนี้ เขาเพียงแต่อธิบายว่าเป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับเฮกซิส และเป็นตรรกะชี้บ่ง (Trait Indicator) ของเฮกซิส

ระดับเฮกซิส เฮกซิสเป็นลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่ต่ำที่สุด กิลฟอร์ด อธิบายว่า การที่ใช้คำว่า เฮกซิส แทนคำว่านิสัย เพราะคำว่านิสัยหมายถึงสิ่งที่เรารู้ แต่เฮกซิสมีความหมายกว้างกว่า เฮกซิส คือความโน้มเอียงที่จะประพฤติอย่างคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่มีขอบเขตจำกัด เฮกซิสได้มาจากการสังเกตพฤติกรรม โดยมีการแสดงออกเฉพาะอย่างเป็นตรรกะชี้บ่ง

ระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้น ลักษณะนิสัยเบื้องต้นเป็นตัวกำหนดเฮกซิส ซึ่งมีความสัมพันธ์กันและในขณะเดียวกันก็เป็นตัวกำหนดการแสดงออกเฉพาะอย่างด้วย กิลฟอร์ด มีความคิดว่า องค์ประกอบในความหมายของนักวิเคราะห์องค์ประกอบควรจะอยู่ในระดับนี้

ระดับรูปแบบบุคลิกภาพ รูปแบบบุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัยที่อยู่ในระดับของการสรุปที่สูงกว่าระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้น

ทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซกส์ (Eysenck, 1970 : 13 -15) อธิบายว่า บุคลิกภาพประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ระดับ พฤติกรรมดังกล่าวจัดระบบขึ้นตามขั้นจากระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับชั้นของบุคลิกภาพ

ระดับต่ำสุด คือ ระดับการตอบสนองเฉพาะอย่าง (Specific Responses) ใช้สัญลักษณ์ $SR_1, SR_2, \dots, SR_n$ พฤติกรรมในระดับนี้คือ การแสดงออก (Acts) ต่าง ๆ เช่น การตอบสนองต่อการทดสอบในการทดลองต่าง ๆ การตอบสนองต่อประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมนี้สามารถสังเกตเห็นได้อาจเป็นลักษณะ (Characteristic) ของบุคคลหรือไม่ก็ได้

ระดับที่สอง คือ ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Responses) ใช้สัญลักษณ์ $HR_1, HR_2, \dots, HR_n$ พฤติกรรมในระดับนี้ คือ การตอบสนองเฉพาะอย่างซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดซ้ำภายใต้เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อทำการทดสอบซ้ำ การตอบสนองของบุคคลจะคล้ายคลึง ปฏิกริยาเดิม HR เป็นการจาจัดระบบขั้นต่ำสุด ปริมาณของการจาจัดระบบสามารถวัดได้ในรูปของสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น เช่น วัดออกมาในรูปของโอกาสที่จะเป็นไปได้ (Probability) ที่พฤติกรรมจะคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่เกิดซ้ำ

ระดับที่สาม คือระดับนิสัย (Trait) ใช้สัญลักษณ์ $T_1, T_2, \dots, T_n$ พฤติกรรมในระดับนี้จาจัดระบบขึ้นจาก HR ตัวอย่างของลักษณะนิสัย คือลักษณะคือติง ลักษณะความหงุดหงิด และลักษณะความไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น ลักษณะนิสัยเป็นตัวแปร (Theoretical Constructs) ที่ขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สามารถสังเกตได้ของ HR ที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในทัศนะของนักวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะนิสัย คือองค์ประกอบกลุ่ม (Group Factors)

ระดับสุดท้าย คือ ระดับรูปแบบของบุคลิภาพ (Types) ตามตัวอย่าง ในภาพประกอบ 2 รูปแบบของบุคลิภาพคือ การเก็บตัว พฤติกรรมในระดับนี้จาจัดระบบมาจากลักษณะนิสัย การจาจัดระบบขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สังเกตเห็นได้ของลักษณะนิสัยที่แตกต่างกับกลุ่มหนึ่ง รูปแบบของบุคลิภาพว่าเป็นตัวแปรในระดับสูง (Higher-Order Constructs)

ที่กล่าวมาทั้งหมดเมื่อเทียบกับระดับทฤษฎีของกิลฟอร์ด และทฤษฎีของไอแซงค์ สรุปได้ว่า การแสดงออกเฉพาะอย่างอยู่ในระดับเดียวกัน SR เฮกซิสอยู่ในระดับเดียวกับระดับการตอบสนองเป็นนิสัย และระดับรูปแบบบุคลิภาพอยู่ระดับเดียวกับรูปแบบบุคลิภาพ

สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างทฤษฎีของกิลฟอร์ด และ ไอแซงค์ มีดังนี้

1. ระดับบุคลิภาพทั้ง 4 ระดับของไอแซงค์ เป็นระดับของพฤติกรรมส่วนระดับบุคลิภาพทั้ง 4 ระดับของกิลฟอร์ด เป็นลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่แตกต่างกัน
2. HR ชุดหนึ่งสำหรับลักษณะนิสัยหนึ่งแยกขาดจากชุดของอีกลักษณะหนึ่ง ส่วนเฮกซิสชุดหนึ่งซึ่งขึ้นกับลักษณะนิสัยเบื้องต้นหนึ่ง ไม่แยกขาดจากชุดของเฮกซิสซึ่งขึ้นกับอีกลักษณะนิสัยเบื้องต้นหนึ่ง นั่นคือ ในเฮกซิสชุดหนึ่งอาจมีเฮกซิสที่ขึ้นกับลักษณะเบื้องต้นหลาย ๆ ลักษณะได้
3. กิลฟอร์ด ยอมรับว่า α และ β ของเขาอยู่ในระดับของการสรุปที่ต่ำกว่ารูปแบบบุคลิภาพของไอแซงค์

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการแสดงตัว

งานวิจัยในต่างประเทศ

สำหรับการวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการแสดงตัว มีผู้ทำการวิจัยหลายท่าน ดังนี้

ชายต์ (Child. 1964 : 187-190) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บตัวและแสดงตัว คนอารมณ์อ่อนไหว และการทำข้อสอบในโรงเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากเด็กโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเมือง 138 คน และเด็กในโรงเรียนรัฐบาล 40 คน ระดับสติปัญญาจากผลการสอบปลายปี และให้ครูประมาณค่าเกี่ยวกับลักษณะเก็บตัวหรือแสดงตัว ผลแสดงว่า คนแสดงตัว คนคิดมาก และระดับสติปัญญา ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการเก็บตัว และความสามารถในการทำข้อสอบในโรงเรียนได้ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก งานวิจัยนี้ตรงกับการศึกษาของโอลิเวอร์ (Oliver) ซึ่งศึกษากับประชากรที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยในอเมริกาปี 1930 พบว่าเด็กเก็บตัวเรียนได้เก่ง เข้าใจในอาชีพภายหน้าแน่ชัด ส่วนเด็กแสดงตัวเรียนรู้น้อยกว่า ชอบยกตัว ไม่ค่อยคิดถึงอาชีพในอนาคต ไม่ยึดมั่นศีลธรรม เข้มแข็ง ได้รับหน้าที่หรือตำแหน่งดี ๆ ในสมาคม

✓ กิลล์ (Gill. 1962 : 144 -149) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับการประสบความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและพบว่าเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ เด็กพวกนี้จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งในการศึกษาของดีเสนา (Desena) ที่ทำการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่เรียนอ่อน โดยทำการศึกษากับนิสิตมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,061 คน ผลปรากฏว่าในบรรดาเด็กทั้ง 3 กลุ่ม นั้น เด็กที่มีผลการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนในระดับปานกลางหรือระดับต่ำได้อย่างชัดเจน จึงสามารถสรุปได้ว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัว ซึ่งการปรับตัวทางสังคมได้ดีก็เป็นลักษณะหนึ่งของเด็กแสดงตัว จึงอาจกล่าวได้อีกแง่หนึ่งว่า เด็กที่เรียนดีจะมีบุคลิก-

ภาพแบบแสดงตัว

ฮอลเวิร์ท (Hallworth. 1964 : 171-177) ได้ศึกษาถึงลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นของโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเขตอุตสาหกรรมตอนกลางของประเทศอังกฤษ โดยให้ครูประเมินลักษณะของเด็กชายและเด็กหญิงอายุ 14 ปี ตามรายการบุคลิกภาพ 14 อย่าง ส่วนประกอบทางด้านการเข้าสมาคม หรือเป็นลักษณะของการแสดงตัว ลักษณะที่เด็กมีเป็นอันดับหนึ่งลงมาคือ อารมณ์ขัน การเข้าสังคมได้ ร่าเริง คล่องแคล่ว ชอบยุ่งกับคนอื่น มีความมั่นใจ และมีคนรู้จักมาก การศึกษาค้นคว้าพบว่า ลักษณะพฤติกรรมที่เด็กแสดงตัวมีเป็นอันดับหนึ่ง คือมีคนรู้จักมาก อันดับสอง คือ บรรลุตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมาใหม่ ๆ ได้มาก อันดับสาม คือ เข้ากับคนได้ทุกประเภท อันดับสี่ คือ ถ้ามีโอกาสจะเป็นผู้นำที่ดี อันดับห้า คือ ชอบการปฏิบัติ และการทดลอง อันดับหก คือ มักจะได้ถามเพื่อนเมื่อมีความสงสัย

บรอดเบนท์ (Broadbent. 1958 : 214) ได้ศึกษาการเก็บตัวและแสดงตัวของนักศึกษาระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge) ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มเรียนดีและเรียนไม่ดี ระดับของการแสดงตัวประเมินโดยมีดัชนีเลขคณิตของข้อทดสอบ M.P.I. ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มเรียนดีเก็บตัวมากกว่ากลุ่มที่เรียนไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษานี้ยังแสดงด้วยว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีสติปัญญาไม่แตกต่างกัน โดยใช้ข้อทดสอบ A.H.4 วัดสติปัญญา ดังนั้นการกระทำของการแสดงตัวและการเก็บตัวไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน

ลินน์ (Lynn. 1959 : 213 -216) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะการแสดงตัว (Extroversion) และลักษณะทางอารมณ์และอาการประสาท (Neuroticism) กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายหญิงชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอกซีเตอร์ (Exeter University) จำนวน 211 คน และกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักศึกษาจิตวิทยาอาชีพ (Occupational Therapy Students) ทั้งชายและหญิงจำนวน 167 คน ระดับของลักษณะทางอารมณ์และการแสดงตัวประเมินโดยค่ามัธยฐานเลขคณิตของแบบทดสอบ M.P.I. ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวและลักษณะทางอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับสติปัญญาและพบว่า ผู้ที่มีการเรียนดีได้คะแนนด้านอารมณ์อ่อนไหวสูง และด้านการแสดงตัวต่ำ

เอนวิสเทิล และคันทิงแฮม (Entwistle and Cunningham. 1968 : 123-132) ได้ใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ J.E.P.I. (Junior Eysenck Personality Inventory) วัตถุประสงค์ในการแสดงตัวและเก็บตัว ลักษณะทางอารมณ์และอาการประสาทของนักเรียนที่มีอายุประมาณ 13 ปี จำนวน 2,995 คน แล้วหาความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนด้านการแสดงตัวและเก็บตัว มีความสัมพันธ์ไม่เป็นเส้นตรงกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเพราะ มีความแตกต่างทางด้านเพศ นักเรียนหญิงที่แสดงตัว และนักเรียนชายที่เก็บตัวจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง

ไอแซงค์ (Eysenck. 1968 : 117-131) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่มีต่อบุคลิกภาพของเด็กโดยศึกษาเด็กอายุ 11-12 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory) แล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับขนาดครอบครัว อาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิดและความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ผลการศึกษาพบว่าเด็กที่มีลักษณะเก็บตัวมักมาจากครอบครัวใหญ่ เด็กแสดงตัวมักเกิดในอันดับแรก ๆ มากกว่าเด็กเก็บตัว พ่อแม่ที่มีระดับอาชีพสูงจำนวนมากเป็นพ่อแม่ของเด็กที่แสดงตัวและอารมณ์มั่นคง ส่วนในด้านความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อลูกพบว่าเด็กผู้หญิงได้รับความสนใจจากพ่อแม่มากกว่าเด็กผู้ชาย และการที่เด็กได้รับความสนใจจากพ่อแม่นี้มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวของเด็กด้วย

ดีลีนา (Desena. 1964 : 145) ได้ทำการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวของเด็กที่เรียนดีปานกลางและเด็กที่เรียนอ่อน โดยศึกษากับนิสิตมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,061 ผลปรากฏว่า เด็กที่มีผลการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวดีและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนในระดับปานกลางหรือระดับต่ำ จึงสามารถสรุปได้ว่าเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัว ซึ่งการปรับตัวทางสังคมได้ดีก็เป็นลักษณะหนึ่งของเด็กแสดงตัว หรืออาจกล่าวได้อีกแง่หนึ่งว่าเด็กที่เรียนดีจะมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

สตรอม (Strom. 1965 : 387-389) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ที่ได้รับปริญญาเอกทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียจำนวน 125 คน เป็นชาย 83.6% และหญิง 16.4% มีอายุตั้งแต่ 26-60 ปี ผลปรากฏว่าผู้ได้รับปริญญาเอกทางการศึกษากลุ่มนี้ประกอบด้วยบุคคลที่มีอารมณ์ดีมาก คะแนนของกลุ่มแสดงความโน้มเอียงชัดเจนมากในการที่จะเป็นผู้มีการแสดงออกสูง มีความมั่นใจในตนเองในทางที่ดี มีการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมได้ดีมาก

ชอบสมาคม ชอบอยู่เป็นกลุ่ม

จะเห็นได้ว่าเรื่องบุคลิกภาพการแสดงตัว-เก็บตัว เป็นที่นิยมศึกษากันมากในต่างประเทศ ซึ่งต่างก็ให้ผลที่แตกต่างกันออกไปโดยที่หาข้อยุติไม่ได้

งานวิจัยภายในประเทศ

สำหรับการวิจัยในประเทศ ได้มีผู้ทำการวิจัยหลายท่าน ดังนี้

วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 105) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว การยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เด็กวัยรุ่นชาย จำนวน 184 คน หญิง 123 คน อายุระหว่าง 13-20 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพและมาตราส่วนประมาณค่าการยอมรับตนเอง พบว่า เด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง และผู้ที่มีลักษณะแสดงตัวสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ง่ายและเป็นผู้นำที่ดี

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2514 : 64) ได้ศึกษาลักษณะการแสดงตัว-เก็บตัวของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 7 จำนวน 219 คน พบว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีตนตามอัตภาพสูง (Actual Self) กว่าเด็กที่มีลักษณะเก็บตัว เด็กที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวมีตนตามปณิธาน (Ideal Self) ไม่แตกต่างกัน เด็กที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีความแตกต่างระหว่างตน (Self Discrepancy) น้อยกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว

นรินทร์ แจ่มจำรัส (2515 : 92) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวนในวิชาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว และความวิตกกังวล พบว่าบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล

กาญจนา ควรสุภา (2516 : 98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ความรู้สึกรับผิดชอบและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี พบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่าเด็กที่เป็นบุตรคนสุดท้ายมีลักษณะแสดงตัวมากที่สุด ส่วนเด็กที่เป็นบุตรคนแรกมีลักษณะแสดงตัวน้อยที่สุดหรือมีลักษณะเก็บตัว

สุลินี อินสว่าง (2516 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ศึกษาจากเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 จำนวน 120 คน และเด็กจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางบางนา จำนวน

120 คน ผลการศึกษาพบว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมีบุคลิกภาพเก็บตัวแสดงตัว ไม่แตกต่างจากเด็กวัยรุ่นตอนต้นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เด็กวัยรุ่นตอนปลายในโรงเรียนมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางและเด็กวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับ ป.4-7 จะมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากที่สุด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว กับความเกรงใจของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เด็กวัยรุ่นตอนปลายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ พอจะสรุปได้ว่าเพศ ลำดับที่เกิด สภาพสิ่งแวดล้อม วิธีการสอน วัย มีผลต่อความแตกต่างของบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว แต่อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความแตกต่างของบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัวแต่อย่างใด

จวี กาหยี (2511 : 60) ทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ และความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและต่ำ โดยศึกษากับประชากรวัยรุ่น อายุ 12 ถึง 16 ปี จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้คือสังคมมิติ, แบบสอบถามบุคลิกภาพสำหรับเด็กชั้นมัธยม ฟอรั่ม เอ (The School Personality Questionnaire Form A) และแบบรายการปัญหาของมูนนี่ (Mooney Problem Checklist) ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นทั้งสองเพศจากครอบครัวระดับชั้นกลางและชั้นต่ำมีความสามารถทางการปรับตัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นต่ำ วัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นกลางมีบุคลิกภาพว่าเร่ร่อนสนุกสนาน สูงกว่าวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นต่ำ ซึ่งมีบุคลิกภาพเก็บขี้นครึ้มเศร้าไม่ค่อยพูดและมีการระมัดระวังตัวตลอดเวลา ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของบุคลิกภาพ คือหญิงมีความสามารถในการสังคม เป็นคนใจอ่อน และมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าชาย แต่ชายมีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นตัวของตัวเอง รุกรานและก้าวร้าวมากกว่าหญิง

สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ (2512 : 25) ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของม้านเลย์ (The Maudsley Personality Inventory) ศึกษาในกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 จำนวน 300 คน นักเรียนฝึกหัดครู 300 คน และนักศึกษาแพทย์ 300 คน จากการศึกษาเปรียบเทียบที่ได้จากคนไทยทั้ง 3 กลุ่ม กับกลุ่มชาวอเมริกัน และอังกฤษ พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างของคนไทยได้รับคะแนนต่ำกว่านักศึกษาชาวอเมริกันในมหาวิทยาลัยและใกล้เคียงกับปกติวิสัยของกลุ่มชาวอังกฤษในลักษณะแสดงตัว หรือ กล่าวได้ว่าคนไทยมีลักษณะบุคลิกภาพไปทางเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกันและคล้ายคลึงกับชาวอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกัน

การศึกษาของสมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ มีกลุ่มตัวอย่างชาวไทย 3 กลุ่มที่แตกต่างกัน ซึ่งน่าจะให้ผลที่แตกต่างกันออกไป แต่ปรากฏว่า ทั้ง 3 กลุ่มเกิดให้ผลไปทางตนเองเดียวกันคือคนไทยชอบเก็บตัว

งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และเป็นแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานแล้วในต่างประเทศ ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เดอะ แคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจิคอล อินเวนทอรี

(The California Psychological Inventory : CPI)

กัฟ (Gough. 1969 : 2-11) และคณะได้ดำเนินการสร้างขึ้นในปี ค.ศ.

1953 โดยใช้ข้อความประมาณครึ่งหนึ่งของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เดอะ มินเนโซตา มัลติเฟสสิค เพอร์ซันเนลลิตี้ อินเวนทอรี (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory : MMPI) ลักษณะของแบบทดสอบประกอบด้วยข้อความที่เป็นประโยคบอกเล่าจำนวน 480 ข้อ ผู้รับการทดสอบจะตอบว่า "จริง" ถ้าหากข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือตรงกับความรู้สึกของผู้รับการทดสอบและตอบว่า "ไม่จริง" ถ้าหากข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้รับการทดสอบ แบบทดสอบชุดนี้วัดลักษณะบุคลิกภาพทั้งหมด 16 ลักษณะ ดังนี้

1. ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Capacity for Status)
3. การชอบสังคม (Socialability)
4. การวางตัวในสังคม (Social Presence)
5. ความยอมรับตนเอง (Self-Acceptance)
6. ความรู้สึกที่ตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Sense of Well - Being)

7. ความรับผิดชอบ (Responsibility)
8. การควบคุมตน (Self Control)
9. ความอดทน (Tolerance)
10. การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Good Impression)
11. ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Communality)
12. สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Achievement Via Conformity)
13. สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการเป็นตัวของตัวเอง (Achievement Via Independence)
14. ประสิทธิภาพทางสมอง (Intellectual Efficiency)
15. ความยืดหยุ่นได้ (Flexibility)
16. ความมีลักษณะของหญิง (Femininity)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หาโดยวิธีสอบซ้ำ (Test-Retest) กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 226 คน เป็นชาย 101 คน และหญิง 125 คน และกลุ่มนักโทษชายจำนวน 200 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.87 ความเที่ยงตรงของบุคลิกภาพลักษณะต่าง ๆ หาได้โดยการหาความเที่ยงตรงแบบข้ามกลุ่ม (Cross Validation) กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีขนาดใหญ่อสมควร พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เดอะ มินเนโซตา มัลติเฟสสิค เพอร์ซันแนลลิตี้ อินเว้นทอรี (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory : MMPI) แบบทดสอบชุดนี้สร้างขึ้นโดย ฮอลท์ทอเวย์ และ แมคคินลีย์ (Hathaway and Mckinley. 1967 : 16) จุดมุ่งหมายในการสร้างเพื่อจะตรวจสอบลักษณะที่มักจะมีพบในพวกที่มีความผิดปกติทางจิต แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความบอกเล่า 550 ข้อ ผู้ถูกทดสอบจะตอบ "จริง" "ไม่จริง" หรือ "ตัดสินใจไม่ได้" ในฟอร์มที่ทดสอบเป็นรายบุคคลนั้นจะพิมพ์ข้อความแต่ละข้อลงในการ์ดที่แยกจากกัน ซึ่งผู้ถูกทดสอบจะต้องนำมาจัดเรียงเป็น 3 ประเภท และมีการสร้างฟอร์มที่จะใช้ทดสอบเป็นกลุ่มซึ่งได้พิมพ์ข้อความลงในชุดข้อสอบ (Test Booklet) และให้บันทึกคำตอบลงในแผ่นคำตอบ (Answer Sheet) ทั้งสองฟอร์มใช้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป แบบทดสอบนี้ตรวจด้วยมือหรือเครื่องก็ได้ แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 26 หัวข้อ ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องสุขภาพ (Health) อาการทางจิต (Psycho

somatic symptoms) ความผิดปกติทางประสาทและความไม่ผิดปกติทางประสาท ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ศาสนา อาชีพ การเมืองและสังคม คำถามเกี่ยวกับการศึกษา ครอบครัว การแต่งงาน ตลอดจนการแสดงออกของพฤติกรรม โรคประสาทและโรคจิตที่มากจนเกินไป (Obsessive) และสภาวะการถูกบีบบังคับ (Compulsive Status) การหลงผิด (Delusion) อาการประสาทหลอน (Hallucinations) การติดอ่าน อาการกลัวต่าง ๆ (Phobias)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้หาจากการทำสอบซ้ำ (Test-Retest) ให้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.83 และความเที่ยงตรงของคะแนนแต่ละตอน ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับผลการวิเคราะห์ทางจิตเวช

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เดอะ แคลิฟอร์เนีย ไซโคโลจิคอล อินเว็นทอรี (The California Psychological Inventory : CPI) แบบทดสอบชุดนี้สร้างโดย โทรพ, คลาร์ก และ ทีกส์ (Thorpe, Clark and Tiegs) ในปี ค.ศ.1953 มีข้อความทั้งหมด 144 ข้อ แบบทดสอบชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทางส่วนตัวของบุคคล และวัดบุคลิกภาพทางด้านการปรับตัวทางสังคมแบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 5 ฉบับด้วยกัน ซึ่งแยกต่างหาก สำหรับในแต่ละระดับ คือ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับผู้ใหญ่ แบบทดสอบ CTP นี้มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบ AA และรูปแบบ BB

การวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวส่วนบุคคล (Personal Adjustment) มี 6 ด้าน ได้แก่

1. ความศรัทธาในตนเอง (Self-Reliance)
2. การมองเห็นคุณค่าของตัวเอง (Sense of Personal Worth)
3. ความรู้สึกอิสระในตัวเอง (Sense of Personal Freedom)
4. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Feeling of Belonging)
5. แนวโน้มที่จะถอยหนี (Withdrawing Tendencies)
6. อาการทางประสาท (Nervous Symptoms)

ในแต่ละด้านจะมีข้อความ 12 ข้อ รวมทั้งฉบับ 6 ด้านจะมี 72 ข้อ

การวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) มี 6 ด้าน

ได้แก่

1. มาตรฐานทางสังคม (Social Standards)
2. ทักษะทางสังคม (Social Skills)
3. แนวโน้มที่จะต่อต้านสังคม (Anti-Social Tendencies)
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relations)
5. ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relations)
6. ความสัมพันธ์กับชุมชน (Community Relations)

ในแต่ละด้านจะมีข้อคำถาม 12 ข้อ รวมทั้งฉบับ 6 ด้าน จะมี 72 ข้อ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพฟอร์มที่ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง
ชั้น 4-8 จำนวน 648 คน นักเรียนจะต้องตอบคำถามแต่ละข้อนั้นว่าตรงกับสภาพการณ์จริง ๆ
ของนักเรียนหรือไม่ ข้อคำถามทั้งหมดเป็นข้อคำถามที่จำลองสถานการณ์ขึ้นเพื่อที่จะได้ทราบ
บุคลิกภาพในการปรับตัวของผู้ถูกทดสอบทั้ง 12 ด้าน โดยการให้เลือกตอบ "ใช่" "ไม่ใช่"
จากคำตอบที่ได้นี้สามารถนำมาประเมินหรือวิเคราะห์บุคลิกภาพของผู้ถูกทดสอบได้

คุณภาพของแบบทดสอบฉบับนี้ มีดังนี้

หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) มีค่า
ความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.59 ถึง 0.83 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94

ค่าความเที่ยงตรงดูจากสหพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างด้านต่าง ๆ
ของลักษณะบุคลิกภาพซึ่งใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-
Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง 0.61 ถึง 0.84

4. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ EPPS (Edwards Personal Preference
Schedule) แบบทดสอบชุดนี้สร้างโดยเอ็ดเวิร์ด (Edwards) เมื่อปี ค.ศ. 1959 แบบ
ทดสอบนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่ 225 ข้อ ข้อความเหล่านี้จัดเป็นคู่ ๆ ผู้รับการ
ทดสอบจะต้องระบุว่าในคู่หนึ่ง ๆ นั้น ตนชอบพฤติกรรมชนิดไหนมากกว่ากัน แบบทดสอบนี้วัด
ตัวแปรทางบุคลิกภาพ 15 ชนิดใช้เวลาทดสอบประมาณ 1 ชั่วโมง คุณภาพของแบบทดสอบ
ด้านความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่าง 1,509 คน โดยวิธีแบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ส่วน ค่า
มัธยฐานของสัมประสิทธิ์คือ 0.78 และมีพิสัยตั้งแต่ 0.6 ถึง 0.87 ในการทดสอบกับนิสิต
มหาวิทยาลัยจำนวน 89 คน โดยวิธีสอบซ้ำ (Test Retest) เว้นระยะห่างกัน 1

สัจดาห์ บรากูว่าค่ามัธยฐานสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นมีค่า 0.83 สัมประสิทธิ์เฉพาะตอนหนึ่ง ๆ มีค่าแตกต่างกันออกไปตั้งแต่ 0.74 ถึง 0.88 ความเที่ยงตรงหาได้โดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับกิลฟอร์ด มาร์ติน เพอร์ซันนอล อินเวนทอรี (The Guilford-Martin Personal Inventory) และเทเลอร์ แมนติฟาสต์ แอนไซตี้ สเกล (The Tyler Manti fast Anxiety Scale) และเกณฑ์ปกติในรูปของอันดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) และคะแนนมาตรฐาน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชาย 780 คน นิสิตหญิง 749 คน

งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในประเทศไทย

ชมพู พึ่งธรรม (2526 : 39-41,77) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำ แบ่งออกเป็น 8 ฉบับ คือ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความยุติธรรม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเห็นอกเห็นใจ ความรอบคอบ ความใจกว้าง และความมีวินัยในตนเอง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบข้อความ ให้กากเรียนตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
0) ในการทำงานใด ๆ ข้าพเจ้ามักไม่ค่อยเชื่อความสามารถของตนเองเสมอ		
00) ข้าพเจ้าคบคนได้ทุกประเภท		

แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับนี้ นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 380 คน แล้วคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับเรียงตามลำดับ คือ 0.4893, 0.8483, 0.6919, 0.6575, 0.8259, 0.7835, 0.7298, 0.7040 ทั้งฉบับเป็น 0.8245 และหาโดยวิธีแบ่งครึ่ง ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับเป็น 0.8095, 0.9071, 0.8826, 0.8683, 0.9189, 0.8571, 0.9583, 0.8624 ทั้งฉบับเป็น 0.9362 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ตรวจสอบโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงทุกฉบับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัชณี ชัยบุตร (2526 : 23-25) ได้ศึกษาบุคลิกภาพประชาธิปไตยของผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย

8 ด้าน คือ

1. ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านความมีใจกว้าง จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการคำนึงถึงผู้อื่น จำนวน 7 ข้อ
4. ด้านความสามัคคีธรรม จำนวน 4 ข้อ
5. ด้านความมีเอกศักดิ์แห่งตน จำนวน 7 ข้อ
6. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน 4 ข้อ
7. ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย จำนวน 6 ข้อ
8. ด้านความสนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง

จำนวน 6 ข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบเป็นมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) 5 สเกล

ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

คำชี้แจง	ช่องหมายเลข 5 แทน เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ช่องหมายเลข 4 แทน เห็นด้วย
	ช่องหมายเลข 3 แทน ไม่แน่ใจ
	ช่องหมายเลข 2 แทน ไม่เห็นด้วย
	ช่องหมายเลข 1 แทน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
0	ความคิดเห็นหรือความเชื่อทางการเมืองของบุคคลใด					
	บุคคลหนึ่งจะเป็นอย่างไรก็ตาม ควรจะได้มีโอกาสพูด					
	หรือแสดงความคิดเห็นนั้นออกมาอย่างอิสระ					
00	ในการประชุมหรือร่วมกิจกรรมใด ๆ ควรถือภาษิตว่า					
	"พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง"					

เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
	เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
	ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ถ้าข้อความเป็นปฏิเสธ (Negative) จะให้คะแนนกลับกันเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ

คุณภาพของเครื่องมือ

1. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ ใช้เทคนิคร้อยละ 25 ของกาเรท (Garrett) และทดสอบอัตราส่วนวิกฤตด้วยค่า t (t -test)

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

สันติ สุขทรัพย์ (2528 : 61-62) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวัดลักษณะนิสัยของบุคคลที่เกิดจากลักษณะ 3 ประการ คือ . การเคารพซึ่งกันและกัน การแบ่งปันกัน การร่วมมือและประสานงานกัน และการมีความเชื่อมั่นในวิธีการแก้ปัญหา โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชนิดคือ

1. ชนิดข้อความ (Statement) ให้เลือกว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" มี 60 ข้อ แยกเป็นด้านย่อย ๆ 3 ด้าน ด้านละ 20 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
0) ข้าพเจ้าให้เกียรติเพื่อน ๆ เสมอ		
00) ข้าพเจ้ามักเล่นกีฬาร่วมกับเพื่อนไม่ได้		

2. ชนิดสถานการณ์ (Situation) ที่มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก มี 60 ข้อ แยกเป็นด้านย่อย 3 ด้าน ด้านละ 20 ข้อ ดังตัวอย่าง

0) บุหรี่มีอันตรายกับเพื่อนจะไปเที่ยวต่างจังหวัดในวันรุ่งขึ้น แต่แม่ของเธอบอกว่า เมื่อคืนฉันไม่เด็กลัวจะเกิดอันตราย จึงไม่อยากให้ไป ถ้าฉันเรียนเป็นบุรุษจะทําอย่างไร

- ก. ไม่ไป เพราะเชื่อความฝันของแม่ว่าเป็นจริง
- ข. ขอเลื่อนวันไปเที่ยว ถ้าเลื่อนไม่ได้ก็จะไม่ไป
- ค. ไปเที่ยวตามนัด เพราะฝันร้ายจะกลายเป็นดี
- ง. ไปเที่ยวตามนัด และชี้แจงให้แม่ทราบถึงความสมเหตุสมผล

แบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้ นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 431 คน แล้วคำนวณค่าความเชื่อมั่น โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ชนิดข้อความ ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้าน 0.503 ถึง 0.713 รวมทั้งฉบับได้ 0.824 ชนิดสถานการณ์ ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้าน 0.656 ถึง 0.784 รวมทั้งฉบับได้ 0.902 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จัก ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างชนิดข้อความแต่ละด้านตั้งแต่ 10.283 ถึง 10.771 รวมทั้งฉบับได้ 13.804 ชนิดสถานการณ์แต่ละด้านได้ 16.921 ถึง 17.064 รวมทั้งฉบับได้ 21.709 ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปรีชา อรุณสวัสดิ์ (2531 : 43) ได้สร้างแบบสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายและหญิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งออกเป็น 2 ฉบับคือ ใช้วัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบสถานการณ์ (Situation) สมมติเหตุการณ์ที่ประสบในชีวิตประจำวัน ใน 1 ฉบับจะวัดคุณลักษณะ 3 ด้าน ๆ ละ 16 ข้อ รวมฉบับละ 48 ข้อ ลักษณะการตอบให้ผู้ตอบประเมินตนเองลงนามตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่แบ่งออกเป็น 7 ระดับ ดังตัวอย่าง

0) แอนเป็นหัวหน้าเวร และชอบวางอำนาจ ตั้งอยู่เวรเดียวกันกับแอน แอนสั่งให้ตั้งภูมื่น และสั่งให้คนอื่นทํานั่น ทานี้ ตัวเองนําทะอะไร ถ้าฉันเรียนเป็นคิมจะทําทตามที่แอนสั่งเพียงใด

มาก	7	6	5	4	3	2	1	น้อย
-----	---	---	---	---	---	---	---	------

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายมีค่าความเชื่อมั่น 0.737 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นหญิงมีค่าความเชื่อมั่น 0.739 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จัก ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงตามสภาพ คำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบ กับ คะแนนจากการสังเกตของครูประจำชั้น และเพื่อนร่วมชั้น พบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ 0.589 และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นหญิง มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ 0.421

วีรวรรณ สุจริต (2532 : 37-40, 46-65) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นแพทย์ของนักศึกษาแพทย์ ใช้วัดคุณลักษณะความเป็นแพทย์ 6 ด้านคือ ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม ความเห็นอกเห็นใจ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ และความเป็นผู้นำ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบสถานการณ์ที่มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อเป็น 0, 1 ดังตัวอย่าง

0) ขณะที่ท่านนั่งอยู่ตามลำพัง ได้มีคนมาดักมือบีบมาชายให้ท่านเพื่อนาเงินไปส่งเคราะห์ทหารผ่านศึก ท่านจะทำอย่างไร

- ก. ชื่อ เพราะจะทำให้ท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นคนใจบุญ
- ข. ชื่อ เพราะคิดว่าเป็นการเสียสละเพื่อส่วนรวม
- ค. ไม่ชื่อ เพราะเห็นว่าน่าไปใช้ประโยชน์อย่างไรไม่ได้

แบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับนี้ ได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 336 คน แล้วคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านเรียงตามลำดับดังนี้ 0.859, 0.784, 0.755, 0.789, 0.868 และ 0.857 และทั้งฉบับเป็น 0.929 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จัก ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในแต่ละด้านเรียงตามลำดับ คือ 7.196, 8.141, 9.797, 4.600, 5.491 และ 6.985 ทั้งฉบับเป็น 20.221

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพจะเห็นว่ายังไม่มีผู้ใดสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการแสดงตัว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเกี่ยวกับการปรับและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้เหมาะสมตามความต้องการของสังคม และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในรูปแบบอื่น ๆ ตลอดจนนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยด้านต่าง ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 โรงเรียน 45 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,602 คน

⁺ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,172 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และมีห้องเรียนเป็น หน่วยการสุ่ม (Sampling Unit)/ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 260 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886-887) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,172 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนจากขนาดโรงเรียนต่าง ๆ มา 70% แยกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ สุ่มได้ 16 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดกลาง สุ่มได้ 14 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก สุ่มได้ 3 ห้องเรียน ได้จำนวนห้องเรียนรวมทั้งหมด 33 ห้องเรียน

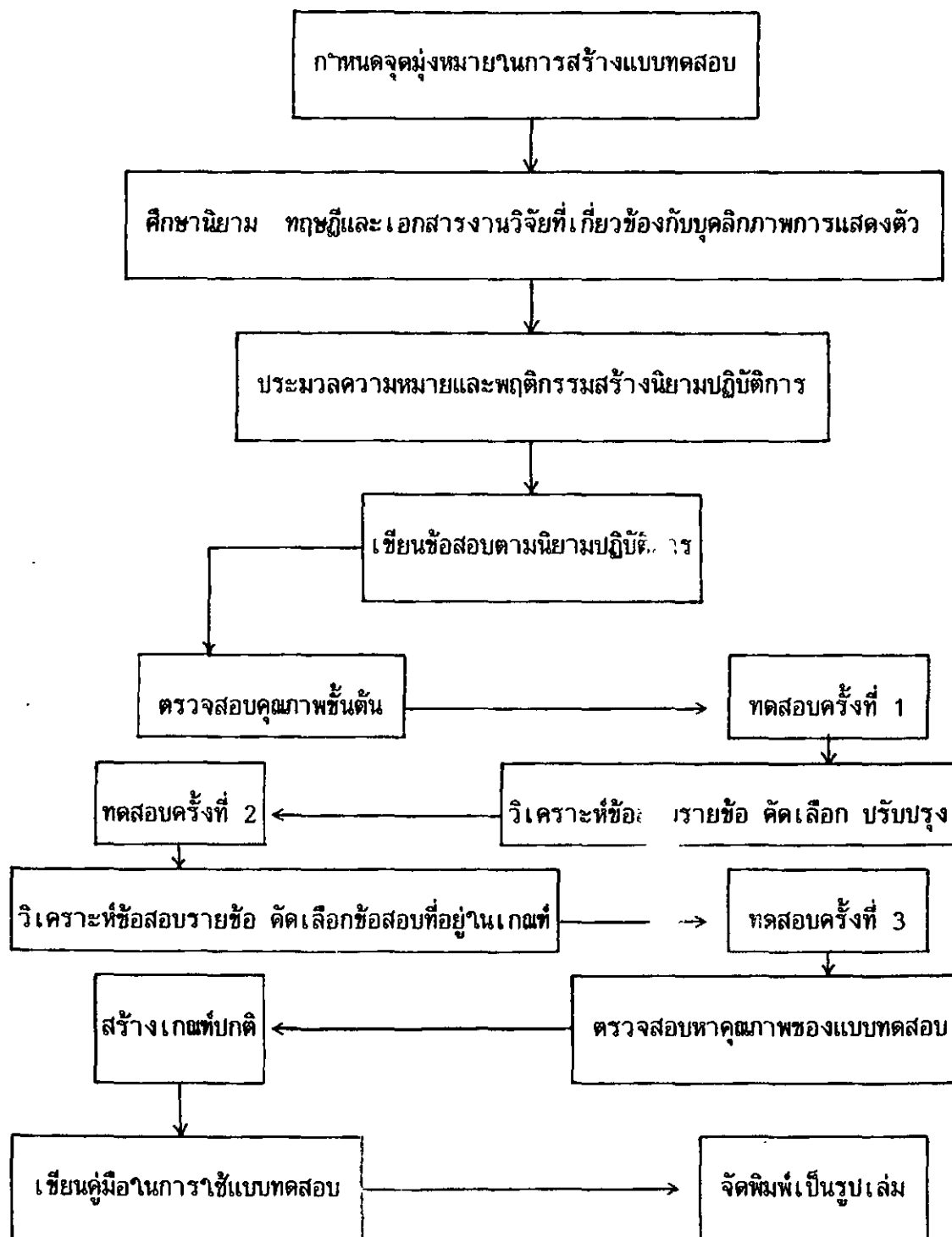
ขั้นที่ 3 สุ่มห้องเรียนที่ได้ในขั้นที่ 2 เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายดังที่แสดงในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ

ขนาด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการสอบ (ห้องเรียน)		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ใหญ่	วัดธาตุทอง	36(1)		114(3)
	ศูนย์รวมน้ำใจ	36(1)	36(1)	112(3)
	วิจิตรวิทยา		40(1)	80(2)
	ชุมชนหมู่บ้านพัฒนา	37(1)	37(1)	74(2)
กลาง	วัดสะพาน	34(1)	34(1)	66(2)
	สุเหร่าสามอิน		42(1)	42(1)
	สวัสดีวิทยา		32(1)	65(2)
	วัดแจ้งเคย			40(1)
	แม่รำ	34(1)	36(1)	
	สุโขทัย	30(1)	38(1)	
เล็ก	สุเหร่าบ้านดอน			26(1)
	วัดภาษี	25(1)		26(1)
		232(7)	295(8)	645(18)

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างข้อสอบการวิเคราะห์จนกระทั่งถึงการตรวจสอบคุณภาพที่มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวเกี่ยวกับค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

1.3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับตีความหมาย

2. ศึกษาทฤษฎี โครงสร้าง ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่สร้างขึ้น

3. เขียนนิยามตามคุณลักษณะ (Trait) ที่จะวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวตามพฤติกรรมดังนี้

3.1 ชอบสังคม มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- เล่นเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย
- ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ
- รื่นเริง สนุกสนาน
- ช่างพูด
- ไม่ชอบอ่านหรือศึกษาโดยลำพัง
- ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี

3.2 ชอบเป็นผู้นำ มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- ชอบโดดเด่น
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย

3.3 ชอบผจญภัย มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- กล้าหาญ
- ชอบความตื่นเต้น
- ไม่ค่อยห่วงตนเอง

- ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

3.4 ชอบอิสระ มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- ไม่ชอบระเบียบแบบแผน
- ไม่ชอบความซ้ำซาก
- พึ่งตนเอง
- ทาตนแตกต่างจากกลุ่ม

3.5 ก้าวร้าว มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- ทุนหัน ใจเร็ว
- ไม่ควบคุมอารมณ์

3.6 ใจกว้าง มีพฤติกรรมที่จะวัดดังนี้

- มองโลกในแง่ดี
- ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
- เปิดเผย

4. เขียนข้อสอบตามจุดมุ่งหมายและคำนิยาม รายละเอียดของการเขียนข้อสอบมีดังนี้

4.1 ลักษณะของข้อสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบ ความ และแบบสถานการณ์ โดยให้ตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้ตอบ

4.2 สร้างคำถามให้ครอบคลุมพฤติกรรม 6 ด้าน ด้านละ 15 ข้อ ทั้ง 2 ฉบับ

4.3 การให้คะแนน แต่ละข้อมีน้ำหนักคะแนน 0,1 ในฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ มีน้ำหนักคะแนนเป็น 1

5. ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่สร้างขึ้น ซึ่งตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน แล้วนำผลการสอบมาทำการวิเคราะห์รายข้อดังนี้

5.1 หากจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนของแบบทดสอบ เช่น การใช้ภาษาในข้อคำถาม การดำเนินการสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ เป็นต้น

5.2 ทหาอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อที่ดี คือ ข้อที่มีค่า $t = 1.75$ ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 153) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่า t สอดคล้องกันระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ เพื่อนำไปทดสอบครั้งต่อไป

6. ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วจากการทดสอบครั้งที่ 1 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน แล้วนำผลการสอบมาทำการวิเคราะห์รายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อที่ดี คือข้อที่มีค่า $t = 1.75$ ขึ้นไป

7. ทดสอบครั้งที่ 3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 645 คน แล้วนำมาตรวจสอบคุณภาพทางสถิติดังนี้

7.1 ทหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสอบซ้ำ (test-retest)

7.2 ทหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้หลายลักษณะ หลายวิธี

8. สร้างเกณฑ์ปกติ นำคะแนนจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 จำนวน 645 คน ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบค่าที่ปกติ (Normalized T-score) โดยสร้างเกณฑ์ปกติแยกตามคุณลักษณะของแบบทดสอบ

9. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบ และจัดทำรูปเล่ม

* เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามนิยามเดียวกัน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวชนิดข้อความ และชนิดสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. แบบทดสอบทั้งสองฉบับ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพการแสดงตัว 6 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ชอบสังคม

ด้านที่ 2 ชอบเป็นผู้นำ

ด้านที่ 3 ชอบผจญภัย

ด้านที่ 4 ชอบอิสระ

ด้านที่ 5 ก้าวร้าว

ด้านที่ 6 ใจกว้าง

2. ลักษณะแบบทดสอบ

2.1 แบบทดสอบชนิดข้อความ เป็นแบบทดสอบที่มีข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ ผู้ถูกทดสอบจะตอบตามความรู้สึกของตนเอง การให้คะแนนเป็น 0,1 คือ ถ้าข้อความใดเป็นบุคลิกภาพการแสดงตัวของผู้ถูกทดสอบ ถ้าตอบว่าใช่ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบว่าไม่ใช่ 0 คะแนน ทั้งหมด 90 ข้อความ แยกเป็นด้านละ 15 ข้อ

2.2 แบบทดสอบชนิดสถานการณ์ เป็นแบบทดสอบที่มีสถานการณ์ผู้ถูกเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ มี 2 ตัวเลือก การให้คะแนนเป็น 0, 1 มีทั้งหมด 90 สถานการณ์ แยกเป็นด้าน ๆ ละ 15 สถานการณ์

ตัวอย่างข้อสอบและวิธีการสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ชนิดข้อความ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ชนิดสถานการณ์

ให้นักเรียนอ่านแล้ว เลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือลักษณะใกล้เคียงกับท่าน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ฉบับที่ 1 ข้อความ

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
ชอบสังคม 0) ข้าพเจ้าจะเข้าไปทักทายทันทีเมื่อพบคนแปลกหน้า 00) ข้าพเจ้ามักมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ชอบเป็นผู้นำ 0) เวลาเกิดปัญหาในห้องเรียนทุกครั้ง เพื่อน ๆ จะมาปรึกษาข้าพเจ้า 00) ข้าพเจ้าจะตอบรับทันทีถ้าเพื่อน ๆ เลือกให้เป็นหัวหน้าชั้น ชอบผจญภัย 0) ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวตามภูเขา ป่าและถิ่นทุรกันดารมากกว่าสวนสนุก 00) ข้าพเจ้าชอบการผจญภัยหรือเสี่ยงภัย ชอบอิสระ 0) ข้าพเจ้าชอบทำอะไรด้วยตนเองมากกว่าให้คนอื่นทำให้ 00) ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำที่ซ้ำซาก ก้าวร้าว 0) ข้าพเจ้าแสดงอาการไม่พอใจทันที เมื่อเพื่อนพูดขัดหู 00) ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดถ้าคนอื่นไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า ใจกว้าง 0) ข้าพเจ้าให้อภัยทุกคนที่มาขอโทษในความผิดของเขา 00) ข้าพเจ้าปรารถนาให้เพื่อนได้รับความสำเร็จในการเรียนด้วยความจริงจัง		

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ฉบับที่ 2 สถานการณ์

ข้อบสังคม

(0) กาญจนาและเพื่อน ๆ เดินผ่านหน้าอาคารเรียน พบเห็นผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ท่าทางเหมือนจะมาพบใคร ถ้านักเรียนเป็นกาญจนานักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เดินไปเรียน โดยไม่ได้สนใจผู้หญิงคนนั้น
- ข. รีบเข้าไปทักทายเพื่อจะได้ช่วยเหลือ

ข้อบเป็นผู้นำ

(0) ในวันเปิดเทอมมีการเลือกตั้งหัวหน้าชั้นคนใหม่ แทนคนเดิมที่เคยเป็นเมื่อเทอมที่แล้วเพื่อน ๆ ส่วนมากลงความเห็นว่าคุณควรให้หาญเป็นหัวหน้าชั้น เพราะมีความรับผิดชอบเป็นผู้นำเพื่อน ๆ ได้ ถ้านักเรียนเป็นหาญ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไม่ยอมรับเป็นหัวหน้าชั้นเพราะกลัวคนเดิมจะไม่พอใจ
- ข. ยินดีรับเป็นหัวหน้าชั้นด้วยความเต็มใจ

ข้อบพจณภัย

(0) ในการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียนจะให้ให้นักเรียนเลือกระหว่างการไปเที่ยวสวนสนุกกับไปเที่ยวป่าในที่ทรกัณดาร ตักเลือกไปเที่ยววนป่า ถ้านักเรียนเป็นตัก นักเรียนจะเลือกเหมือนตักหรือไม่

- ก. เลือกไปเหมือนตักเพราะชอบป่า
- ข. ไม่เลือกไปเหมือนตักเพราะป่าเป็นสถานที่น่ากลัว

ข้อบอิสระ

(0) สมบองเป็นคนที่ทำงานช้ามาก เพื่อน ๆ กลัวสมบองทำงานไม่ทันจึงมาช่วยสมบองทำงาน ถ้านักเรียนเป็นสมบอง นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บอกเพื่อนว่าจะขอทำงานด้วยตนเอง
- ข. ยินดีให้เพื่อนช่วยทำงานให้

ก้าวร้าว

(0) ในการประชุมกลุ่ม วรณากำลังพูดแสดงความคิดเห็นของตนให้ที่ประชุมฟัง แล้วมีเพื่อนคนหนึ่งพูดกับคนที่นั่งข้าง ๆ ขัดแย้งกับความคิดของวรณขณะที่วรณายังพูดไม่จบ ถ้านักเรียนเป็นวรณ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยังคงแสดงความคิดเห็นต่อไป ทำเป็นไม่ได้ยิน
- ข. แสดงกิริยาไม่พอใจให้เขารู้ตัวทันที

ใจกว้าง

(0) วิจิตรากำลังระบายสีรูปภาพอยู่ เพื่อนเดินมาชนสีหกใส่ภาพที่กำลังวาดอยู่ เพื่อนตกใจมาก กล่าวคำขอโทษและช่วยเช็ดสีที่เปื้อน ถ้านักเรียนเป็นวิจิตรา นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ให้อภัยเพราะเพื่อนไม่ได้แกล้ง
- ข. ำให้เพื่อนวาดรูปใช้แทนรูปที่สีหกใส่

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดหมายจัดเวลาในการสอบ
3. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง โดยแต่ละกลุ่มจะทาบแบบทดสอบทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์
4. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
5. อธิบายให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัตถุประสงค์การแสดงผลและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ
6. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas}) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย (C.V.)
2. วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t คือ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}_H$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

- $\bar{X}_L$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 n_H คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
 n_L คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีสอบซ้ำ (test-retest) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (อนันต์ ศรีโสภณ. 2520 : 38) ในการทดลองครั้งที่ 3

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ X คือ ผลรวมของคะแนน X
 Y คือ ผลรวมของคะแนน Y
 $\sum X^2$ คือ ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ คือ ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum XY$ คือ ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
 N คือ จำนวนคน

4. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธีวิเคราะห์แบบ Multitrait Multimethod โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient (ลิ้น สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	X	คือ	ผลรวมของคะแนน X
	Y	คือ	ผลรวมของคะแนน Y
	ΣX^2	คือ	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣY^2	คือ	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣXY	คือ	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	คือ	จำนวนคน

5. หาคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยหา T-score แบบยืดพื้นที่ของโค้งเป็นหลัก (Area Transformation) จากการหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 259)

6. หาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) โดยใช้สูตร (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และ สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2524 : 92)

$$PR = \frac{100}{n} (cf + \frac{1f}{2})$$

เมื่อ	PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
	f	แทน	ความถี่ของแต่ละช่วงคะแนน
	cf	แทน	ความถี่สะสม
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
K	แทนจำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทนค่าเฉลี่ย
S	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทนค่าความแปรปรวน
t	แทนค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อของแบบทดสอบ
SE_{meas}	แทนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{tt}	แทนสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
T	แทนคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score)
C.V.	แทนค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย (Coefficient of Variation)
X	แทนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ฉบับสถานการณ์
Y	แทนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ฉบับข้อความ
X ₁	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม ฉบับสถานการณ์
X ₂	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ ฉบับสถานการณ์
X ₃	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย ฉบับสถานการณ์
X ₄	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ ฉบับสถานการณ์

X5	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว ฉบับสถานการณ์
X6	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง ฉบับสถานการณ์
Y1	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม ฉบับข้อความ
Y2	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ ฉบับข้อความ
Y3	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย ฉบับข้อความ
Y4	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ ฉบับข้อความ
Y5	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว ฉบับข้อความ
Y6	แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง ฉบับข้อความ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1 การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อและ
การคัดเลือกข้อสอบและรวบรวมเป็นฉบับใหม่

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2 การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อและ
การคัดเลือกข้อสอบและรวบรวมเป็นฉบับใหม่

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

4.2 คุณภาพของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน

4.3 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับนิยามในแต่ละลักษณะเป็นรายชื่อ แบบทดสอบที่ตรวจสอบในเบื้องต้น มีจำนวนฉบับละ 90 ข้อ ในการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบนั้น ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแก้ไขภาษาที่ใช้ในข้อความด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผลการพิจารณาแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ การแสดงตัวฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความสามารถวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวตามนิยามที่กำหนดให้ได้ทุกข้อ จึงได้ข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาขั้นต้น ฉบับละ 90 ข้อ ทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญเพียงแต่ปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้เท่านั้น

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสองฉบับไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อได้ผลดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และ
ฉบับข้อความจากการทดลองสอบครั้งที่ 1

แบบทดสอบ	ก่อนคัดเลือกข้อสอบ		หลังคัดเลือกข้อสอบ		จำนวนที่ตัดออก
	K	t	K	t	
X ₁	15	-0.542 ถึง 4.8615	13	1.7776 ถึง 4.8615	2
X ₂	15	-0.8526 ถึง 6.0615	13	1.7915 ถึง 6.0615	2
X ₃	15	-2.2430 ถึง 4.6580	13	2.0717 ถึง 4.6580	2
X ₄	15	-1.036 ถึง 4.3622	13	2.0876 ถึง 4.3622	2
X ₅	15	-1.629 ถึง 4.6350	12	1.7780 ถึง 4.6350	3
X ₆	15	0.9080 ถึง 3.9354	13	1.7696 ถึง 3.9354	2
X	90	-1.629 ถึง 6.0615	77	1.7696 ถึง 6.0615	13
Y ₁	15	2.1965 ถึง 5.7708	15	2.1965 ถึง 5.7708	-
Y ₂	15	0.60 ถึง 5.0419	13	2.2079 ถึง 5.0419	2
Y ₃	15	2.1347 ถึง 9.2502	15	2.1347 ถึง 9.2502	-
Y ₄	15	0.2172 ถึง 4.0790	13	1.8168 ถึง 4.0790	2
Y ₅	15	1.0687 ถึง 5.4394	14	1.7656 ถึง 5.4394	1
Y ₆	15	-1.363 ถึง 3.8209	12	1.7695 ถึง 3.8209	3
Y	90	-1.363 ถึง 9.2502	82	1.7656 ถึง 9.2502	8

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ 90 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.629 ถึง 6.0615 คัดเลือกไว้ 77 ข้อ ตัดออก 13 ข้อ เนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 และสรุปเป็นด้านดังนี้คือด้านชอบสังคม ชอบเป็นผู้นำ ชอบผจญภัย ชอบอิสระ ก้าวร้าว และใจกว้าง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.542 ถึง 4.8615 0.8526 ถึง 6.0615 -2.2430 ถึง 4.6580 -1.036 ถึง 4.3622 -1.629 ถึง 4.6350 และ 0.9080 ถึง 3.9354 ตามลำดับ และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทุกด้านก้าวร้าว คัดเลือกไว้ 12 ข้อ ตัดออก 2 ข้อ และด้านอื่น ๆ นั้น คัดเลือกไว้ 13 ข้อ ตัดออก 2 ข้อ ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความ 90 ข้อนั้นมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.363 ถึง 9.2502 ซึ่งคัดเลือกไว้ 82 ข้อ ตัดออก 8 ข้อ เนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 และสรุปเป็นด้านดังนี้คือด้านชอบสังคม ชอบเป็นผู้นำ ชอบผจญภัย ชอบอิสระ ก้าวร้าวและใจกว้างมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.1965 ถึง 5.7708 0.60 ถึง 5.0419 2.1347 ถึง 9.2502 0.2172 ถึง 4.0790 1.0687 ถึง 5.4394 และ -1.363 ถึง 3.8209 ตามลำดับ ซึ่งด้านชอบสังคมและชอบผจญภัย คัดเลือกไว้ทุกข้อ ด้านชอบเป็นผู้นำและชอบอิสระ คัดเลือกไว้ 13 ข้อ ตัดออก 2 ข้อ ด้านก้าวร้าวคัดเลือกไว้ 14 ข้อ ตัดออก 1 ข้อ และด้านใจกว้างคัดเลือกไว้ 12 ข้อ ตัดออก 3 ข้อ

ผลการวิเคราะห์รายข้อในการทดสอบครั้งที่ 1 นี้ได้พิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ปรากฏว่าคัดเลือกได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับละ 73 ข้อ ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.7696 ถึง 6.0615 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.7656 ถึง 9.2502 (รายละเอียดดังภาคผนวก)

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวทั้งสองฉบับ ซึ่งมีจำนวนข้อสอบฉบับละ 73 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อได้ผลปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และ
 ฉบับข้อความจากการทดลองสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบ	ก่อนคัดเลือกข้อสอบ		หลังคัดเลือกข้อสอบ		จำนวนที่ตัดออก
	K	t	K	t	
X ₁	13	3.9841 ถึง 6.1174	13	3.9841 ถึง 6.1174	-
X ₂	12	3.8876 ถึง 8.8640	12	3.8876 ถึง 8.8640	-
X ₃	13	3.2995 ถึง 7.3536	13	3.2995 ถึง 7.3536	-
X ₄	12	0.6784 ถึง 6.7078	10	1.9877 ถึง 6.7078	2
X ₅	12	0.6577 ถึง 8.1127	10	1.8484 ถึง 8.1127	2
X ₆	11	4.3109 ถึง 7.7288	11	4.3109 ถึง 7.7288	-
X	73	0.6577 ถึง 8.8640	69	1.8484 ถึง 8.8640	4
Y ₁	13	0.8728 ถึง 8.8811	10	2.5489 ถึง 8.8811	3
Y ₂	12	2.1522 ถึง 11.4369	12	2.1522 ถึง 11.4369	-
Y ₃	13	2.5396 ถึง 10.8914	13	2.5396 ถึง 10.4312	-
Y ₄	12	1.6544 ถึง 8.9937	11	2.2325 ถึง 8.9937	1
Y ₅	12	3.8263 ถึง 7.1736	12	3.8263 ถึง 7.1736	-
Y ₆	11	2.3118 ถึง 7.1376	12	2.3118 ถึง 7.1376	-
Y	73	0.8728 ถึง 11.4369	69	2.1522 ถึง 11.4369	4

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์จำนวน 73 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.6577 ถึง 8.8640 คัดเลือกไว้ 69 ข้อ ตัดออก 4 ข้อ เนื่องจากค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 และสรุปเป็นด้านดังนี้ คือด้านชอบสังคม ชอบเป็นผู้นำ ชอบผจญภัย ชอบอิสระ ก้าวร้าว และใจกว้าง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.9841 ถึง 6.1174 3.8876 ถึง 8.8640 3.2995 ถึง 7.3536 0.6784 ถึง 6.7078 0.6577 ถึง 5.8604 และ 4.3109 ถึง 7.7288 ตามลำดับ และแบบทดสอบบุคลิกภาพด้านชอบอิสระและด้านก้าวร้าว ตัดออก 2 ข้อ ส่วนด้านอื่น ๆ นั้น คัดเลือกไว้ทุกข้อ ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความจำนวน 73 ข้อ นั้น มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.8728 ถึง 11.4369 คัดเลือกไว้ 69 ข้อ ตัดออก 4 ข้อ เนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 และสรุปเป็นด้านดังนี้ ด้านชอบสังคม ชอบเป็นผู้นำ ชอบผจญภัย ชอบอิสระ ก้าวร้าวและใจกว้าง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.8728 ถึง 8.8811 2.1522 ถึง 11.4369 2.5396 ถึง 10.4312 1.6544 ถึง 8.9937 3.8263 ถึง 7.1736 และ 2.3118 ถึง 7.1376 ตามลำดับ ซึ่งด้านชอบสังคมคัดเลือกไว้ 10 ข้อ ตัดออก 3 ข้อ และด้านชอบอิสระคัดเลือกไว้ 11 ข้อ ตัดออก 1 ข้อ ส่วนด้านอื่น ๆ นั้นคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ผลการวิเคราะห์รายข้อในการทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อให้ได้แบบทดสอบแต่ละฉบับมีพฤติกรรมด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งฉบับ ๆ ละ 60 ข้อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่สูง ๆ ไว้ และพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรม ที่นิยามไว้ระหว่างแบบทดสอบฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความด้วย ปรากฏว่าในฉบับสถานการณ์ที่คัดเลือกไว้ 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.8484 ถึง 8.8640 และฉบับข้อความที่คัดเลือกไว้ 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.1522 ถึง 11.4369 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3

การทดสอบครั้งนี้ เป็นการนำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 ฉบับละ 60 ข้อ ขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 645 คน แล้วนำผลมาหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ หลายวิธี ดังนี้

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวทั้งสองฉบับ ๗ ละ 60 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 645 คน ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ฉบับสถานการณ์ และ ฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	K	$\bar{X}$	S	C.V.
X ₁	10	0.8093	0.1733	21.4136
X ₂	10	0.7499	0.1954	26.0568
X ₃	10	0.6068	0.1813	29.8780
X ₄	10	0.5149	0.1381	26.8207
X ₅	10	0.2843	0.2291	80.5839
X ₆	10	0.6930	0.2268	32.7273
X	60	0.6097	0.0749	12.2847
Y ₁	10	0.6960	0.2219	31.8822
Y ₂	10	0.6208	0.2561	41.2532
Y ₃	10	0.5541	0.1961	35.3907
Y ₄	10	0.5237	0.1379	26.3319
Y ₅	10	0.2941	0.2140	72.7644
Y ₆	10	0.7095	0.2241	31.5856
Y	60	0.5664	0.0895	15.8016

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6097 หมายความว่า มีคะแนนเฉลี่ยซึ่งแสดงถึง บุคลิกภาพการแสดงตัวค่อนข้างสูง เพราะค่าเฉลี่ยมีค่ามากกว่า 0.50 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.2843 ถึง 0.8093 โดยด้านก้าวร้าวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 แสดงว่ามีคะแนนเฉลี่ยซึ่งแสดงถึงบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าวต่ำ ส่วนด้านอื่น ๆ นั้นมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.50 และด้านชอบสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สำหรับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5664 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 เล็กน้อย แสดงว่ามีบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.2941 ถึง 0.7095 โดยด้านก้าวร้าวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 และด้านใจกว้างมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.0749 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.1381 ถึง 0.2291 และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.0895 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.1379 ถึง 0.2561 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 12.2847 แต่ละด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายตั้งแต่ 21.4136 ถึง 80.5839 แสดงว่ามีการกระจายของคะแนนแตกต่างกัน โดยที่แบบทดสอบด้านก้าวร้าวมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายสูงสุด และแบบทดสอบด้านชอบสังคมมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายต่ำสุด ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายเท่ากับ 15.8016 แต่ละด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายตั้งแต่ 26.3319 ถึง 72.7644 แสดงว่ามีการกระจายของคะแนนแตกต่างกัน โดยที่แบบทดสอบด้านก้าวร้าวมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายสูงสุด และแบบทดสอบด้านชอบอิสระมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายต่ำสุด

4.2 คุณภาพของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้านของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ

4.2.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับไปทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มตัวอย่างเดิม โดยเว้นช่วงห่าง 2 สัปดาห์ แล้วนำผลจากการทดสอบทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์หาค่าความ

เชื่อมั่น โดยวิธีสอบซ้ำ (Test-retest) ดังผลปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ความเชื่อมั่นและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	r_{tt}	SE_{meas}
X ₁	.8179**	± 0.6169
X ₂	.8535**	± 0.6793
X ₃	.8595**	± 0.6949
X ₄	.7505**	± 0.6924
X ₅	.8947**	± 0.6159
X ₆	.7798**	± 0.9522
X	.8395**	± 1.8827
Y ₁	.6364**	± 0.7636
Y ₂	.8387**	± 0.7559
Y ₃	.8199**	± 0.8132
Y ₄	.7787**	± 0.6885
Y ₅	.7572**	± 0.8412
Y ₆	.6961**	± 0.9224
Y	.8224**	± 2.1090

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวทั้งสองฉบับซึ่งคำนวณโดยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่า .8395 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .7798 ถึง .8947 ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยแบบทดสอบด้านความก้าวร้าวมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด และแบบทดสอบด้านใจกว้างมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่า .8224 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่น .6364 ถึง .8387 ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าเช่นกัน โดยแบบทดสอบด้านชอบเป็นผู้มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดและแบบทดสอบด้านชอบสังคมมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด

สำหรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่า ± 1.8827 และในแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ ± 0.6159 ถึง ± 0.9522 ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่า ± 2.1090 และในแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ ± 0.6885 ถึง ± 0.9224 ซึ่งทั้งฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดใกล้เคียงกัน

4.2.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบแต่ละด้านมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ฉบับ มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังผลปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหลายวิธี (Multitrait Multimethod) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6
X1	<u>.8179**</u>	.4549**	.2149**	-.0058	-.3048**	.2201**	<u>.5239**</u>	.2027**	.1858**	.0694	-.2778**	.2996**
X2		<u>.8535**</u>	.2586**	-.0224	-.4330**	.3431**	.2055**	<u>.5123**</u>	.2066**	.0851*	-.3202**	.3275**
X3			<u>.8595**</u>	-.0388	-.2202**	.1639**	.1639**	.1752**	<u>.7050**</u>	.0302	-.1747**	.1773**
X4				<u>.7505**</u>	.0123	.0142	-.0310	-.0101	-.0177	<u>.6820**</u>	.0130	.0727
X5					<u>.8947**</u>	-.6068**	-.1582**	-.1879**	-.1864**	-.0246	<u>.7732**</u>	-.4263**
X6						<u>.7798**</u>	.1198**	.1570**	.1722**	.0807*	.4593**	<u>.7599**</u>
Y1							<u>.6364**</u>	.4073**	.3665**	-.1171**	-.2308**	.0214
Y2								<u>.8387**</u>	.3548**	-.1261**	-.2593**	.0393
Y3									<u>.8199**</u>	-.1371**	.1564**	.0608
Y4										<u>.7787**</u>	-.0036	.0912*
Y5											<u>.7572**</u>	-.5485**
Y6												<u>.6961**</u>

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง คือมีค่าอยู่ระหว่าง .5123 ถึง .8947 (ค่าที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ตามต้องการ โดยแบบทดสอบด้านใจกว้างมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงสุด และแบบทดสอบด้านชอบเป็นผู้นั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนต่ำสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกัน หรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ คือมีค่าอยู่ระหว่าง -.6068 ถึง .4549 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนตามต้องการ โดยแบบทดสอบด้านก้าวร้าวกับด้านใจกว้างของแบบทดสอบฉบับสถานการณ์มีค่าสหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่ำสุด

4.3 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้านของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบในแต่ละด้านของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความมาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในสำนักงานเขตคลองเตยเท่านั้น โดยสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ ดังแสดงในตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนในแต่ละด้านของ
ฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ

คะแนนที่ปกติ	ฉบับสถานการณ์						ฉบับข้อความ					
	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆
10	57	63	71	82	80	62	63	68	75	83	81	62
9	53	58	66	75	76	58	58	63	69	76	77	57
8	48	53	60	69	72	54	54	59	63	69	72	53
7	44	48	55	62	68	50	49	54	58	62	68	49
6	39	43	50	55	63	45	45	50	52	55	64	46
5	35	38	44	48	59	41	40	45	47	48	59	41
4	31	33	39	42	55	37	36	41	41	42	55	37
3	27	28	33	35	51	33	31	36	35	35	51	33
2	22	23	28	28	48	29	27	32	30	28	47	29
1	18	18	22	20	43	25	22	27	24	21	42	25
0	13	13	17	14	39	21	18	22	19	14	38	21

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 7 พบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ด้านชอบสังคมมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T13-T57 ด้านชอบเป็นผู้นำมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T13-T63 ด้านชอบผจญภัยมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17-T71 ด้านชอบอิสระมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T14-T82 ด้านก้าวร้าวมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T39-T80 ด้านใจกว้างมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21-T62 ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความ ด้านชอบสังคมมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T18-T63 ด้านชอบเป็นผู้นำมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T22-T68 ด้านชอบผจญภัยมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T19-T75 ด้านชอบอิสระมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T14-T83 ด้านก้าวร้าวมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T38-T81 ด้านใจกว้างมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21-T62

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 8 พบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับ
สถานการณ์ มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T16-T72 ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดง
ตัวฉบับข้อความ มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17-T76

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับตีความหมายของคะแนนจากผลการสอบวัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 33 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,172 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามนิยามเดียวกัน 2 ฉบับคือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวชนิดข้อความ และชนิดสถานการณ์ ฉบับละ 60 ข้อ โดยแต่ละฉบับแยกเป็น 6 ด้านดังนี้

ฉบับสถานการณ์	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง	จำนวน	10	ข้อ

ฉบับข้อความ	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว	จำนวน	10	ข้อ
	บุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง	จำนวน	10	ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดหมายจัดเวลา

ในการสอบ

3. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง โดยแต่ละกลุ่มจะทำแบบทดสอบทั้งฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ

4. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ

5. อธิบายให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวและผลประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

6. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ

6.2 การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ

6.3 การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ความเที่ยงตรง และเกณฑ์ปกติ นอกจากนี้ได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบสอบซ้ำ โดยการทำการทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มตัวอย่างเดิม โดยเว้นช่วงห่าง 2 สัปดาห์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว จากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์จำนวน 90 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.629 ถึง 6.0615 คัดเลือกไว้ 77 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.7696 ถึง 6.0615 ฉบับข้อความจำนวน 90 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.363 ถึง 9.2502 คัดเลือกไว้ 82 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.7656 ถึง 9.2502 และเมื่อพิจารณาจากความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ แล้วคัดเลือกได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับละ 73 ข้อ ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.7696 ถึง 6.0615 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.7656 ถึง 9.2502 และในการทดลองสอบครั้งที่ 2 จากข้อสอบที่คัดเลือกไว้จากครั้งที่ 1 ทั้งฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ฉบับละ 73 ข้อแยกเป็นด้านดังนี้คือ ด้านชอบสังคม 13 ข้อ ด้านชอบเป็นผู้นำ 12 ข้อ ด้านชอบผจญภัย 13 ข้อ ด้านชอบอิสระ 12 ข้อ ด้านก้าวร้าว 12 ข้อ ด้านใจกว้าง 11 ข้อ ฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.6577 ถึง 8.8640 และได้คัดเลือกไว้ 69 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.8484 ถึง 8.8640 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.8728 ถึง 11.4369 ได้คัดเลือกไว้ 69 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.1522 ถึง 11.4369 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างแบบทดสอบฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ คัดเลือกได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับละ 60 ข้อ แต่ละฉบับมีพฤติกรรมด้านละ 10 ข้อ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละด้านรวมทั้งฉบับของแบบทดสอบทั้งสอง ฉบับคำนวณจากการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งคำนวณแบบสอบซ้ำ ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .8395 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ค่าความเชื่อมั่นด้านชอบสังคม ด้านชอบเป็นผู้นำ ด้านชอบผจญภัย ด้านชอบอิสระ ด้านก้าวร้าวและด้านใจกว้างเท่ากับ .8179, .8535, .8595, .7505, .8947 และ .7798 ตามลำดับ ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .8224 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านค่าความเชื่อมั่นด้านชอบสังคม ด้านชอบเป็นผู้นำด้านชอบผจญภัย ด้านชอบอิสระ ด้านก้าวร้าว และด้านใจกว้าง เท่ากับ .6364, .8387, .8199, .7787, .7572 และ .6961 ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีความเชื่อมั่น

ของแบบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวทั้งสองฉบับ คำนวณได้จากการทดสอบครั้งที่ 3 ได้ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี ทางด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน เป็นการวัดในลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดมีค่าสหพันธ์กันสูง คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .5123 ถึง .8947 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ตามต้องการและค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -.6068 ถึง .4549 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนตามต้องการ

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบโดยใช้คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ผลปรากฏดังนี้ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ ด้านชอบสังคมมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T13 - T57 ด้านชอบเป็นผู้นำมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T13 - T63 ด้านชอบผจญภัยมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17 - T71 ด้านชอบอิสระมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T14 - T82 ด้านก้าวร้าวมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T39 - T80 ด้านใจกว้างมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21 - T62 และแบบทดสอบฉบับสถานการณ์รวมทุกด้านมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T16 - T72 ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความ ด้านชอบสังคม ช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T18 - T63 ด้านชอบเป็นผู้นำ มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T22 - T68 ด้านชอบผจญภัยมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T19 - T75 ด้านชอบอิสระมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T14 - T83 ด้านก้าวร้าวมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T38 - T81 ด้านใจกว้างมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21 - T62 และแบบทดสอบฉบับข้อความรวมทุกด้าน มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T17 - T76

อภิปรายผล

1. ค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบ

ฉบับสถานการณ์จำนวน 90 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.629 ถึง 6.0615 มีค่าไม่ถึงเกณฑ์ 13 ข้อ ฉบับข้อความจำนวน 90 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.363 ถึง 9.2502 มีค่าไม่ถึงเกณฑ์ 8 ข้อ ผลจากการวิเคราะห์ในครั้งนี้พบว่า ช่วงค่าอำนาจจำแนกกระจายมาก ค่าที่ได้ในบางข้อไม่ดี บางข้อมีค่าต่ำมากจนมีค่าติดลบ ซึ่งถือว่าใช้ไม่ได้สาเหตุเนื่องมาจากการเป็นารทดสอบครั้งแรก แบบทดสอบยังไม่ผ่านการวิเคราะห์มาก่อน จึงอาจมีความบกพร่องเกิดขึ้นได้ เช่น เกิดจากความกำกวมของคำถามในด้านภาษา การเขียนสถานการณ์ที่วกวนทำให้สับสน ลักษณะข้อความที่ข้งในทางที่ดีหรือไม่ดีเด่นชัดเกินไป และการทดสอบที่ใช้เวลานานเกินไป ทำให้ผู้ตอบเบื่อก่อน ในการคัดเลือกและรวบรวมเป็นฉบับใหม่จึงคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออก และพิจารณาดูความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ปรากฏว่าคัดเลือกได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการ แสดงตัว ฉบับละ 73 ข้อ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ฉบับสถานการณ์จำนวน 73 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.6577 ถึง 8.8640 มีค่าไม่ถึงเกณฑ์ 4 ข้อ ฉบับข้อความจำนวน 73 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.8728 ถึง 11.4369 มีค่าไม่ถึงเกณฑ์ 4 ข้อ ถึงแม้ว่าข้อสอบจะได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 แล้วก็ยังมีส่วนข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ แต่ก็มีน้อยค่าที่อำนาจจำแนกบางข้อสูงขึ้น บางข้อต่ำลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกลุ่มตัวอย่างใหม่ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออกและพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ปรากฏว่าคัดเลือกได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการ แสดงตัวฉบับสถานการณ์ ด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งฉบับ 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.8484 ถึง 8.8640 และฉบับข้อความ ด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งฉบับ 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.1522 ถึง 11.4369 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edward, 1957 : 153) ที่กำหนดว่าค่าอำนาจจำแนกที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จึงจะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่มี บุคลิกภาพการ แสดงตัวสูงและกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการ แสดงตัวต่ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจริงในแต่ละข้อความ หรือสถานการณ์นั้น ๆ ทั้งยังมีค่าใกล้เคียงกับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร ที่สร้างโดยนางเยาว์ พิงพา ปี พ.ศ. 2529 ที่พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 2.013

ถึง 14.038 (นงเยาว์ พิงพา. 2529 : 98) แบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมมีองค์แบบด้านศีล ที่สร้างโดย พรหม อุนศรีเพ็ง ปี พ.ศ.2529 ที่พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 2.017 ถึง 12.987 (พรหม อุนศรีเพ็ง. 2529 : 103) และแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ ซึ่งสร้างโดย อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ ปี พ.ศ. 2526 ที่พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 1.86 ถึง 11.70 (อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์. 2526 : 94) ดังนั้นค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงใช้ได้ตามต้องการ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

จากการทดสอบครั้งที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นซึ่งคำนวณจากการสอบซ้ำ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับสถานการณ์ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .8395 และในแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .7798 ถึง .8974 ส่วนฉบับข้อความมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8224 และในแต่ละด้านมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ .6364 ถึง .8387 จะเห็นได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ มีค่าใกล้เคียงกัน และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า กล่าวได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเชื่อถือได้ เมื่อพิจารณาเทียบกับแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมมีองค์แบบด้านศีล ซึ่งสร้างโดย พรหม อุนศรีเพ็ง ปี พ.ศ. 2529 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ .694 ถึง .827 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .893 (พรหม อุนศรีเพ็ง. 2529 : 77) แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร สร้างโดยนงเยาว์ พิงพา ปี พ.ศ. 2529 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 8 ด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.711 ถึง 0.822 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.925 (นงเยาว์ พิงพา 2529: 90) และแบบทดสอบมาตรฐานของกอร์ดอน ชื่อแบบสอบถามส่วนตัวของกอร์ดอน (Gordon Persona Profile Inventory : G.P.P.I) มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.79 ถึง 0.87 (Gordon. 1954 : 21).

✓3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวทั้งสองฉบับ

จากการทดสอบครั้งที่ 3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี นั้นพบว่าด้านความเที่ยงตรงเหมือน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .5123 ถึง .8947

ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 ตามต้องการและความเที่ยงตรงเชิงจำแนก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง -.6068 ถึง .4549 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนตามต้องการ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ Shroch (Shroch and Coscarelli, 1990 : 192) และ Crocker (Crocker, 1986, 233) ได้กำหนดไว้ว่า การวัดลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า 0.50 ซึ่งเรียกว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และในการวัดลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเรียกว่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงตรง สร้างสูงอย่างเชื่อถือได้

4. คะแนนเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้สร้างคะแนนเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนที่ปกติ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านของแบบทดสอบทั้งสองฉบับให้เป็นหน่วยเดียวกัน

ในการประเมินผลการสอบ ถ้าต้องการทราบระดับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าอยู่ในเกณฑ์สูงหรือต่ำเพียงใด ให้พิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรวัตกุล 2520 : 53)

สูงกว่า T65	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวปานกลาง
ตั้งแต่ T50	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 - T44	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T55 และ T65 ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่สูงถัดไปเสมอ

ดังนั้น ถ้ามีผู้สอบแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านขอบสังคมฉบับสถานการณ์ หรือฉบับข้อความได้คะแนนดิบ 10 เมื่อดูจากเกณฑ์ปกติจะเห็นได้ว่าคะแนนที่ปกติเป็น T57

และ T63 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนผู้นั้นมีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง ถ้าได้คะแนนรวมทุกด้านเป็น 24 ดูจากเกณฑ์ปกติฉบับสถานการณ์จะได้คะแนนที่ปกติเป็น T38 และฉบับข้อความจะได้คะแนนที่ปกติเป็น T41 แสดงว่านักเรียนผู้นั้นมีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะเสนอแนะไว้ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ¹⁵~~12~~ ₆ ใน สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการนำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวไปใช้กับนักเรียนในระดับอื่นหรือห้องที่อื่น จึงควรจะมีการหา เกณฑ์ปกติเสียใหม่
2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ควรนำไปใช้ร่วมกับการสังเกต การสัมภาษณ์ตัวนักเรียน จะช่วยให้บิดามารดา ครู ผู้ปกครอง สามารถวินิจฉัยวิเคราะห์และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้มีบุคลิกภาพตามที่ต้องการและเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมให้ดียิ่งขึ้น
3. ควรจะมีการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวโดยรูปแบบข้อคำถามในลักษณะอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ บ้าง เพื่อจะได้มีแบบทดสอบในหลาย ๆ ลักษณะ เช่น แบบทดสอบของแอลพอร์ต (Allport)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ กาญจนา ควรสูกา. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ความรู้สึกกับนิคชอบและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการ-ศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพิณชัย. "จริยธรรมในสังคม," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.
- จินตนา ทองย้อย. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- จิตริยา ไชยศรีพรหม. ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ✓ จีรพร โพธิ์สุวรรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวของนักเรียน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ✓ จวี กาหยี. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ. ปรินญาณพนธ์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.
- ✓ ชมภู พิงธรรม. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ชวาล แพรัตกุล. คู่มือการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานความถนัดทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

- ✓ ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่น
ในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ✓ เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการ-
- ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- * ✓ ดุ้ย ชุ่มสาย, ม.ล. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2508.
- ✓ ทวี ท่อแก้ว และอภรณ์ สนิทบาล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2517.
- ✓ นรินทร์ แจ่มจำรัส. การศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวนในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อ
บุคลิกภาพการแสดงตัว-เก็บตัว และความวิตกกังวล. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
- กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- นางเยาว์ พิงพา. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
- กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- * นวลละออ เจียมสุวรรณ. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา กับ
นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
- ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ✓ นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม. การศึกษาบุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเองและความภาคภูมิใจ
ในตนเองของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุดรดิตถ์.
- ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
- 2519. อัดสำเนา.
- ✓ บังอร - ภาวภิรมย์ขวัญ. "บุคลิกภาพแห่งบุคคล," วิจัย'81 1(1) : 41-53 ; 2524.
- ปรีชา อรุณสวัสดิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายและหญิง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
- วิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- * พรณี อุณศรีเพ็ญ. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมเบื้องต้นแก่เด็ก สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

✓ มลวิภา สุวรรณาลัย. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.

รัชนี้ ชัยบุตร. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

✓ ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524. ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิตตอรีเพาเวอร์พอยท์, 2528.

———. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

* วันเพ็ญ อายุรการ. การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัวกับการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดธนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.

วีรवरณ สุจิต. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นแพทย์ของนักศึกษาแพทย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

ปสภิต วงศ์สุวรรณ. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพัสนา, 2523.

✓ สมจิต อภิขนาพงศ์. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

* สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ. "การทดสอบ The Maudsley Personality Inventory ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย," วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 14 (1) ; มกราคม - กุมภาพันธ์ 2512.

- สมบุรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์. การวัดความถนัด. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สันติ สุขทรัพย์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพประจำตัวโดยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. การศึกษามโนภาพเกี่ยวกับตน ความแตกต่างระหว่างตนและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.
- ✱สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2515.
- สุนันท์ ศลโกสม. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหากุฎราชวิทยาลัย, 2524.
- ✓ สุรางค์ ไคว์ตระกูล และคนอื่น ๆ. จิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2509.
- สุลินี อินสว่าง. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ✓ โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ✓ อนันต์ ศรีโสภา. การวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- อนุวัฒน์ ตั้งสมบุรณ์. การสร้างแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ✓ อัจฉรา เบรมเปื่องเวส. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว ความเกรงใจ และการพึ่งตนเอง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ✱ อุไร สิงห์โต. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

- ✓ Allport, Gordon W.A. Pattern and Growth in Personality. Molt : Rinehart and Winston, Inc., 1961.
- ✓ Ausubel, David P. Educational Psychology : A Cognitive View. New York : Holt Rinehart and Winston, Inc., 1968.
- ✓ Broadbent, D.E. Cited by Lynn, in "Two Personality Releated to Academic Achievement," British Journal of Educational. 29 : 214 ; November, 1958
- ✓ Child, Bennis. "The Relationships between Introversion Extraversion, Neuroticism and Performance in school Examination," British Journal of Educational Psychology. 34 : 187-195 ; June, 1964.
- Cunningham, Entwistle and Shirley Cunningham. "Neuroticism, and School Attinment-a linear Relationship?," British Journal of Education Psychology. 38 : 123-132, April 1968.
- ✓ Desena, Pual A. "The Role of Consistency in Indentifying Characteristics of Three levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal. 43 : 145-149 ; October, 1964.
- ✓ Edwards, A.L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York, Appletion-Century-Crofts, Inc., 1957.
- ✓ Eysenck, H.J. "Personality in Primary School Children Part I," The British Journal of Educational Psychology. 38 : 109-112, July 1970.
- . The Structure of Human Personality. London : Methuen Co. Ltd., 1971.
- ✓ Gill, L.J. "Some Nonintellectual Carrelates of Academic Achievement among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144-149 ; March, 1962.
- Gordon, Leonard V. Gordon Personnal Profile : Test Booklet and Manual. New York, Brace C. World., 1954.

- ✓ Gough, Harrison G. Manual for the California Psychological Inventory. Palo California : Consulting Psychologists Press, 1969.
- ✓ Guilford, Joy Paul. Personality. New York : McGraw - Hill, 1959.
- ✓ Guthrie, Edwin Ray. Psychology a First Course in Human Behavior. New York : Harper, 1944.
- Hall, Calvin S. and Lindzey Gardner. Theories of Personality. New York : John Wiley and Sons Inc., 1967.
- ✓ Hallworth, H.J. "Personality Ratings of Addescents. A study in a Comprehensive school," The British Journal of Educational Psychology. 34 : 171-177 ; June, 1964.
- ✓ Hathaway, S.R. and J.C.McKinley. Minesota Multiphasic Personality Inventory : Manual for Administration and Scoring. New York : Psychological Cooperation, 1967.
- ✧ Hilgard, E.R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt Brace & World Inc., 1967.
- ✓ Jung, C.G. Psychological Types. London : Routledge's Kegan Paul Ltd., Broadway House, 1959.
- Linda Crocker James Algina. Introduction to Classical Modern Test Theory. New York : Rinchart and Winston, 1986.
- ✓ Levy, Leon H. Conceptions of Personality : Theories and Research. New York : 1970.
- ✓ Lynn, R. "Two Personality Characteristics Releated to Academic Achievement," British Journal of Educational Psychology. 29 : 213-216 ; November, 1959.
- ✓ Mischel, Walter. Introduction to Personality. 2nd ed. New York : Holt Rinechart and Winston, 1966.

✓ Munn, Norman L., Fernald L. Dodge and Fernald Peter S. Introduction to psychology. 2nd ed. Boston : Houghton Mifflin company, 1966.

Sharon A. Shroch and William C.C Coscarelli. Criterion Referenced Test Development. n.p. : Addison-Wesley Publishing Company Inc., 1989.

✓ Strom, Robert D. Psychology for the Classroom. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1969.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือดำเนินการสอบ
แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว

ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว

บุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสนใจออกนอกตัว เมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้า จะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. ชอบสังคม หมายถึงลักษณะดังนี้

- 1.1. การเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การชอบพบปะผู้อื่น คล่องแคล่วเป็นมิตรกับผู้อื่น
- 1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ
- 1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน ร่าเริง
- 1.4 ช่างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท
- 1.5 ไม่ชอบอ่านหรือศึกษาโดยลำพัง หมายถึง ผู้ที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 1.6 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. ชอบเป็นผู้นำ หมายถึงลักษณะดังนี้

- 2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จและยอมรับนับถือ
- 2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำสิ่งใดแล้วไม่มีการลังเลหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง
- 2.3 กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย หมายถึง การเอาใจใส่ จดจ่อ และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

3. ชอบผจญภัย หมายถึงลักษณะดังนี้

- 3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

3.2 ชอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ชอบการเสี่ยง แม้จะมีอันตรายที่เกิดขึ้นก็ตาม

3.3 ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง การชอบแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

4. ชอบอิสระ หมายถึงลักษณะดังนี้

4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ ไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

4.3 พึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กระทำสิ่งใดไม่ว่าจะยากหรือง่ายด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

4.4 ทนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่นเป็นตัวของตัวเองเพื่อให้ตนเองเป็นจุดเด่นในกลุ่ม

5. ก้าวร้าว หมายถึงลักษณะดังนี้

5.1 หุนหันใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบ

5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่เสียอารมณ์ง่าย อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

6. ใจกว้าง หมายถึงลักษณะดังนี้

6.1 มองโลกแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตรหรือเป็นคนดีไปหมด

6.2 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและยอมรับ

6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวสร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีบุคลิกภาพการแสดงตัวอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบิดา มารดา ผู้ปกครอง และครู ในการที่จะพัฒนาบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนที่อยู่ในความปกครอง

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามนิยามเดียวกัน 2 ฉบับ คือฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ แบบทดสอบฉบับสถานการณ์เป็นแบบทดสอบในรูปสถานการณ์ผู้ถูกเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามตามความรู้สึก ความคิดเห็นหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนโดยสมมติตนเองให้อยู่สถานการณ์นั้น โดยให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจาก 2 เลือก มีทั้งหมด 60 สถานการณ์ แยกเป็นด้าน ๆ ละ 10 สถานการณ์ ส่วนแบบทดสอบฉบับข้อความ เป็นแบบทดสอบที่มีข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นิยามไว้ ให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกของตนเองว่าเคยปฏิบัติเหมือนกับข้อความนั้นหรือไม่เพียงใด ถ้าเหมือนหรือเคยปฏิบัติให้ตอบว่า "ใช่" แต่ถ้าไม่เหมือนหรือไม่เคยปฏิบัติก็ให้ตอบว่า "ไม่ใช่" มีทั้งหมด 60 ข้อความ แยกเป็นด้าน ๆ ละ 10 ข้อความ แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ๆ ละ 60 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที

แบบทดสอบทั้งสองฉบับ แต่ละฉบับแยกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	ชอบสังคม	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 2	ชอบเป็นผู้นำ	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 3	ชอบผจญภัย	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 4	ชอบอิสระ	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 5	ก้าวร้าว	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 6	ใจกว้าง	จำนวน	10	ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบ ฉบับสถานการณ์

(0) กาญจนาและเพื่อน ๆ เดินผ่านหน้าอาคารเรียน พบเห็นผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ท่าทางเหมือนจะมาพบใคร ถ้านักเรียนเป็นกาญจนานักเรียนจะทําอย่างไร

ก. เดินไปเรียน โดยไม่ได้สนใจผู้หญิงคนนั้น

ข. รีบเข้าไปทักทายเพื่อจะได้ช่วยเหลือ

ตัวอย่างแบบทดสอบ ฉบับข้อความ

(0) ข้าพเจ้ามักมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

การพัฒนาแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวนี้ ได้ดำเนินการสร้าง ทดลอง และปรับปรุงแก้ไข ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2537 จึงสำเร็จตามต้องการ การดำเนินการทดลองและปรับปรุงได้ทำติดต่อกัน 3 ครั้ง คือ

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 232 คน ได้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏว่าฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.629 ถึง 6.0651 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.363 ถึง 9.2502 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกถึงเกณฑ์ คือมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป เพื่อรวบรวมเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของการแสดงตัวสำหรับการทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป ซึ่งคัดเลือกได้แบบทดสอบฉบับละ 73 ข้อ จากเดิมฉบับละ 90 ข้อ

การทดสอบครั้งที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน ฉบับสถานการณ์ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.6577 ถึง 8.8640 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.8728 ถึง 11.4369 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ระหว่างฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความและคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกถึงเกณฑ์ จึงคัดเลือกได้แบบทดสอบฉบับละ 60 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3

การทดสอบครั้งที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 645 คน มีค่าสถิติพื้นฐานและคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ

ตาราง ก-1 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งคำนวณโดยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest) ในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว	K	$\bar{X}$	S	C.V.	r_{tt}
ฉบับสถานการณ์					
ด้านชอบสังคม	10	0.8093	0.1733	21.4136	.8179
ด้านชอบเป็นผู้นำ	10	0.7499	0.1954	26.0568	.8535
ด้านชอบผจญภัย	10	0.6068	0.1813	29.8780	.8595
ด้านชอบอิสระ	10	0.5149	0.1381	26.8207	.7505
ด้านก้าวร้าว	10	0.2843	0.2291	80.5839	.8947
ด้านใจกว้าง	10	0.6930	0.2268	32.7273	.7798
รวมทั้งฉบับ	60	0.6097	0.0749	12.2847	.8395
ฉบับสถานการณ์					
ด้านชอบสังคม	10	0.6960	0.2219	31.8822	.6364
ด้านชอบเป็นผู้นำ	10	0.6208	0.2561	41.2532	.8387
ด้านชอบผจญภัย	10	0.5541	0.1961	35.3907	.8199
ด้านชอบอิสระ	10	0.5237	0.1379	26.3319	.7787
ด้านก้าวร้าว	10	0.2941	0.2140	72.7644	.7572
ด้านใจกว้าง	10	0.7095	0.2241	31.5856	.6961
รวมทั้งฉบับ	60	0.5664	0.0895	15.8016	.8244

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ ด้วยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait Multimethod) โดยน้ำหนักะแนนที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ฉบับ มหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังแสดงในตาราง ก-2

ตาราง ก-2 สิ่งประสิทธิผลสัมพัทธ์ที่แสดงถึงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหลายลักษณะหลายวิธี ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว
ฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6
X1	.8179**	.4549**	.2149**	-.0058	-.3048**	.2201**	.5239**	.2027**	.1858**	.0694	-.2778**	.2996**
X2		.8535**	.2586**	-.0224	-.4330**	.3431**	.2055**	.5123**	.2066**	.0851*	-.3202**	.3275**
X3			.8595**	-.0388	-.2202**	.1639**	.1639**	.1752**	.7050**	.0302	-.1747**	.1773**
X4				.7505**	.0123	.0142	-.0310	-.0101	-.0177	.6820**	.0130	.0727
X5					.8947**	-.6068**	-.1582**	-.1879**	-.1864**	-.0246	.7732**	-.4263**
X6						.7798**	.1198**	.1570**	.1722**	.0807*	.4593**	.7599**
Y1							.6364**	.4073**	.3665**	-.1171**	-.2308**	.0214
Y2								.8387**	.3548**	-.1261**	-.2593**	.0393
Y3									.8199**	-.1371**	.1564**	.0608
Y4										.7787**	-.0036	.0912*
Y5											.7572**	-.5485**
Y6												.6961**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ได้ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

X1	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม	ฉบับสถานการณ์
X2	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ	ฉบับสถานการณ์
X3	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย	ฉบับสถานการณ์
X4	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ	ฉบับสถานการณ์
X5	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว	ฉบับสถานการณ์
X6	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง	ฉบับสถานการณ์
Y1	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบสังคม	ฉบับข้อความ
Y2	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบเป็นผู้นำ	ฉบับข้อความ
Y3	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบผจญภัย	ฉบับข้อความ
Y4	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านชอบอิสระ	ฉบับข้อความ
Y5	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านก้าวร้าว	ฉบับข้อความ
Y6	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวด้านใจกว้าง	ฉบับข้อความ

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีการดำเนินการสอบแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบเมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้ คือ

1.1 กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

1.2 เตรียมอุปกรณ์ในการสอบให้เรียบร้อย และมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คน กับผู้ช่วย 1 คน

1.3 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ ได้แก่ แบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ให้มีจำนวนมากกว่าผู้เข้าสอบ

1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจง วิธีทำแบบทดสอบนี้ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว

2. วิธีดำเนินการสอบ ปฏิบัติดังนี้

2.1 ผู้ดำเนินนำวจิตใจผู้สอบ ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำการสอบอย่างเต็มกำลังความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจง รายละเอียดของคำชี้แจงจะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องให้คำชี้แจงจากที่อยู่แต่เฉพาะเท่าที่ปรากฏเท่านั้น โดยอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามให้ผู้เข้าสอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน และอย่าให้ผู้เข้าสอบลงมือทำก่อนเวลา ควรให้ลงมือทำแล้วเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้ลงมือทำได้

2.3 การเตือนเวลา ให้เตือน 2 ครั้งเท่านั้น คือ เตือนเมื่อจะหมดเวลาครั้งแรก และอีก 2-3 นาทีเมื่อจะหมดเวลาอีกครั้งหนึ่ง

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางดินสอหรือปากกา หยดทาทันที แล้วเก็บกระดาษคำตอบ และแบบสอบถาม

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบแล้ว ก่อนที่จะให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวคำชมเชยนักเรียน ที่พยายามตั้งใจสอบเป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับข้อความ ผู้ตรวจต้องยึดหลักการให้คะแนน ดังนี้

1. ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ "ใช่" ไม่มีการให้ครั้งคะแนนหรือเศษของคะแนน
2. ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ "ไม่ใช่" หรือ เว้นว่างไม่ตอบ

สำหรับข้อที่ใช้วัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ทั้งฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ ในแต่ละด้าน มีดังนี้

ด้านที่ 1	ชอบสังคม	ได้แก่	ข้อ 1 - 10
ด้านที่ 2	ชอบเป็นผู้นำ	ได้แก่	ข้อ 11 - 20
ด้านที่ 3	ชอบผจญภัย	ได้แก่	ข้อ 21 - 30
ด้านที่ 4	ชอบอิสระ	ได้แก่	ข้อ 31 - 40

ด้านที่ 5 ก้าวร้าว ได้แก่ ข้อ 41 - 50

ด้านที่ 6 ใจกว้าง ได้แก่ ข้อ 51 - 60

สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการแสดงตัวของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวบับ
สถานการณ์ได้เสนอไว้ในตาราง ก-3

ตาราง ก-3 คำตอบที่แสดงถึงการแสดงตัวแต่ละข้อของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดง
ตัวบับสถานการณ์

ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว	ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว	ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว	ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว	ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว	ข้อ	คำตอบที่แสดง ถึงการแสดงตัว
1	ช	11	ก	21	ก	31	ก	41	ก	51	ก
2	ก	12	ก	22	ก	32	ก	42	ก	52	ช
3	ก	13	ก	23	ก	33	ก	43	ช	53	ก
4	ช	14	ก	24	ก	34	ก	44	ก	54	ช
5	ก	15	ช	25	ก	35	ช	45	ช	55	ก
6	ก	16	ก	26	ก	36	ก	46	ก	56	ก
7	ก	17	ก	27	ช	37	ก	47	ก	57	ก
8	ก	18	ก	28	ก	38	ก	48	ก	58	ก
9	ช	19	ก	29	ก	39	ก	49	ก	59	ช
10	ก	20	ก	30	ช	40	ก	50	ก	60	ช

การให้คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบที่แสดงถึงการแสดงตัว ให้ 1 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบที่ไม่ใช่การแสดงตัว ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนี้ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติมีจำนวน 645 คน คะแนนเกณฑ์ปกตินี้เป็นคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Scores) ซึ่งสร้างเป็นแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ ดังแสดงในตาราง ก-4 และ ก-5

ตาราง ก-4 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนในแต่ละด้าน
ของฉบับสถานการณ์และฉบับข้อความ จำนวนนักเรียน 645 คน

คะแนนที่ปกติ	ฉบับสถานการณ์						ฉบับข้อความ					
คะแนนดิบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆
10	57	63	71	82	80	62	63	68	75	83	81	62
9	53	58	66	75	76	58	58	63	69	76	77	57
8	48	53	60	69	72	54	54	59	63	69	72	53
7	44	48	55	62	68	50	49	54	58	62	68	49
6	39	43	50	55	63	45	45	50	52	55	64	46
5	35	38	44	48	59	41	40	45	47	48	59	41
4	31	33	39	42	55	37	36	41	41	42	55	37
3	27	28	33	35	51	33	31	36	35	35	51	33
2	22	23	28	28	48	29	27	32	30	28	47	29
1	18	18	22	20	43	25	22	27	24	21	42	25
0	13	13	17	14	39	21	18	22	19	14	38	21

เกณฑ์ตัดสิน

เนื่องจากการคิดคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบจึงใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ การตัดสินผลการสอบคิดได้ดังนี้

1. การคิดคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน เมื่อสามารถวัดนักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว ให้ตัดสินตามเกณฑ์นี้ (ชวาล แพริตกุล. 2520 : 53)

สูงกว่า T65	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวปานกลาง
ตั้งแต่ T50	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวระดับปานกลาง ของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 - T44	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า	มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T55 และ T65 แล้ว ให้เลื่อนผู้สอบนั้นขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่สูงถัดไปเสมอ

2. การคิดคะแนนผลการสอบรวมทุกด้าน โดยรวมคะแนนดิบทุกด้าน แล้วไปเทียบเป็นคะแนนที่ปกติจากตารางที่ให้ไว้ ส่วนเกณฑ์ตัดสินใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 1

ภาคผนวก ข

คำอธิบายงานแฟ้มรายชื่อ
แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว

ตาราง ข-1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์
และฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 1

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบสังคม	1	1.8119	2.1965	คัดเลือกไว้
	2	0.8355	4.2845	ตัดออก
	3	2.0150	4.0963	คัดเลือกไว้
	4	2.6639	3.2822	"
	5	1.7776	3.6440	"
	6	1.9394	4.6402	"
	7	2.6690	4.7711	"
	8	1.9621	2.4547	"
	9	- 0.5420	2.5789	ตัดออก
	10	3.3057	2.7432	คัดเลือกไว้
	11	4.8615	4.7463	"
	12	4.6775	5.7708	"
	13	3.6986	2.2260	"
	14	3.9031	4.9535	"
	15	2.8326	2.3764	"
ด้านชอบเป็นผู้นำ	16	1.9862	5.0419	คัดเลือกไว้
	17	0.9816	0.6000	ตัดออก
	18	6.0615	2.2079	คัดเลือกไว้
	19	3.1272	4.0715	"

ตาราง ข-1 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบเป็นผู้นำ (ต่อ)	20	2.4086	3.2773	"
	21	2.6413	2.5228	"
	22	2.6639	2.4034	"
	23	- 0.8526	4.0715	ตัดออก
	24	2.1375	2.7232	คัดเลือกไว้
	25	4.3622	2.6220	"
	26	3.3373	2.5181	"
	27	2.1841	4.9754	"
	28	2.1375	3.7640	
	29	1.7915	1.0237	ตัดออก
	30	3.9354	4.6837	คัดเลือกไว้
ด้านชอบผจญภัย	31	3.4817	3.7367	คัดเลือกไว้
	32	3.0173	2.6004	"
	33	2.5019	4.0379	"
	34	2.3985	2.6005	"
	35	2.9045	4.9001	"
	36	- 2.2430	2.2610	ตัดออก
	37	2.0717	2.6514	คัดเลือกไว้
	38	0.1843	3.1243	ตัดออก
	39	3.3044	9.2502	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-1 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบพจนัญ (ต่อ)	40	4.3622	2.6372	"
	41	4.6414	5.5417	"
	42	4.2900	2.1347	"
	43	2.8105	3.8209	"
	44	2.2412	5.4999	"
	45	4.6580	2.3581	"
ด้านชอบอิสระ	46	2.3691	2.5181	คัดเลือกไว้
	47	- 1.036	2.3788	คัดออก
	48	2.6692	0.2172	คัดออก
	49	- 0.320	0.3479	คัดออก
	50	2.4097	1.8168	คัดเลือกไว้
	51	2.6037	2.6379	"
	52	2.4816	3.1409	"
	53	2.1841	2.7342	"
	54	2.3890	2.7160	"
	55	2.0876	2.0271	"
	56	3.4827	2.4015	"
	57	2.3490	2.2704	"
	58	4.3622	4.0790	"
	59	2.3310	2.1120	"
	60	2.2102	3.2684	"

ตาราง ข-1 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านก้าวร้าว	61	2.6152	3.2252	คัดเลือกไว้
	62	- 0.218	1.0687	ตัดออก
	63	1.8133	3.1954	คัดเลือกไว้
	64	2.4860	5.4394	"
	65	1.7780	2.1883	"
	66	2.0840	2.9072	"
	67	3.1159	3.1165	"
	68	3.1430	1.7656	"
	69	2.5550	2.7966	"
	70	4.6350	2.6706	"
	71	2.5172	5.0834	"
	72	- 1.3290	2.9244	ตัดออก
	73	3.9430	3.3876	คัดเลือกไว้
	74	1.9672	3.6926	"
	75	- 0.875	2.8726	ตัดออก
ด้านใจกว้าง	76	2.4045	2.4688	คัดเลือกไว้
	77	2.6885	- 1.354	ตัดออก
	78	1.7696	2.2070	คัดเลือกไว้
	79	2.6152	1.7695	"
	80	0.9080	1.3937	ตัดออก

ตาราง ข-1 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านใจกว้าง (ต่อ)	81	2.4816	- 1.3639	ตัดออก
	82	1.9563	2.2712	คัดเลือกไว้
	83	2.6119	1.9959	"
	84	1.4602	2.0454	ตัดออก
	85	1.9563	3.1243	คัดเลือกไว้
	86	3.9354	1.9216	"
	87	3.4556	2.2716	"
	88	2.1209	2.6988	"
	89	1.8876	2.1761	"
	90	2.4816	3.8209	"

ตาราง ข-2 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวฉบับสถานการณ์ และฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 2

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบสังคม	1	4.0785	5.7271	คัดเลือกไว้
	2	4.5263	6.5512	"
	3	5.9614	2.5489	"
	4	3.9841	2.2599	"
	5	5.5500	8.8811	"
	6	4.3643	5.4858	"
	7	5.5500	0.8728	ตัดออก
	8	5.1525	0.8728	ตัดออก
	9	4.6431	5.0040	คัดเลือกไว้
	10	6.1174	4.1737	"
	11	6.7458	0.8860	ตัดออก
	12	5.3494	4.3666	คัดเลือกไว้
	13	4.8576	2.9332	"
ด้านชอบเป็นผู้นำ	14	6.5761	7.7174	คัดเลือกไว้
	15	5.9771	6.3643	"
	16	3.8876	7.4075	ตัดออก
	17	6.4884	8.2215	คัดเลือกไว้
	18	6.0385	8.6991	"
	19	6.5317	7.3148	"

ตาราง ข-2 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบเป็นผู้นำ (ต่อ)	20	5.4635	4.9444	"
	21	6.1418	2.1522	"
	22	5.3470	2.1932	ตัดออก
	23	8.8640	10.8914	คัดเลือกไว้
	24	6.7163	11.4369	"
	25	6.9890	10.1308	"
ด้านชอบผจญภัย	26	6.1786	8.0208	"
	27	5.5156	10.4312	"
	28	7.3536	2.5396	"
	29	3.9883	9.0514	"
	30	3.2995	3.4146	ตัดออก
	31	3.8876	4.8267	ตัดออก
	32	5.7813	4.6145	คัดเลือกไว้
	33	6.4446	6.5331	"
	34	4.4696	7.6266	"
	35	3.6199	3.3525	ตัดออก
	36	7.1023	5.3981	คัดเลือกไว้
	37	4.3530	7.5718	"
	38	6.7668	4.5053	"

ตาราง ข-2 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านชอบอิสระ	39	3.8455	2.8271	คัดเลือกไว้
	40	2.9216	3.5896	"
	41	3.9897	8.1647	"
	42	3.7056	2.2325	"
	43	2.466	8.9937	"
	44	0.6784	1.6544	ตัดออก
	45	0.9927	6.2945	ตัดออก
	46	2.3889	4.5982	คัดเลือกไว้
	47	1.9877	4.5030	"
	48	2.5211	8.3449	"
	49	2.0025	4.0285	"
	50	6.7078	5.2101	"
ด้านก้าวร้าว	51	5.8604	7.1736	คัดเลือกไว้
	52	3.4389	6.5969	"
	53	3.2713	5.7667	"
	54	8.1127	5.2534	"
	55	0.6577	5.6166	ตัดออก
	56	1.6679	5.9299	ตัดออก
	57	3.4477	3.8263	คัดเลือกไว้
	58	2.5465	4.4899	"

ตาราง ข-2 (ต่อ)

พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)		หมายเหตุ
		ฉบับสถานการณ์	ฉบับข้อความ	
ด้านก้าวร้าว (ต่อ)	59	3.5045	4.3699	"
	60	2.5382	6.7574	"
	61	1.8484	5.5042	"
	62	3.4389	6.5512	"
ด้านใจกว้าง	63	7.7288	2.4369	คัดเลือกไว้
	64	6.1239	3.3528	"
	65	5.2579	3.1152	"
	66	6.1786	2.3118	"
	67	4.3109	3.9447	คัดออก
	68	4.8657	4.8123	คัดเลือกไว้
	69	4.6787	3.8043	"
	70	5.2483	2.6907	"
	71	6.6523	6.3278	"
	72	6.0584	3.2124	"
	73	4.4364	7.1376	"

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ชนิดสถานการณ์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ ให้นักเรียนทำทุกข้อโดยตอบในกระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบนี้เป็นสถานการณ์เรื่องราวทั่ว ๆ ไป ให้นักเรียนอ่านแล้วคิดว่าถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนจะตัดสินใจทำอะไร โดยเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก ดังนั้น นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
3. ในแต่ละข้อจะมี 2 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก. หรือ ข. แล้วทำเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับอักษร ก. หรือ ข. ที่นักเรียนเลือก ลงในกระดาษคำตอบ และห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ชนิดสถานการณ์

- (1) กาณูณาและเพื่อน ๆ เดินผ่านหน้าอาคารเรียน พบเห็นผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ท่าทางเหมือนจะมาพบใคร ถ้านักเรียนเป็นกาณูนานักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เดินไปเรียน โดยไม่ได้สนใจผู้หญิงคนนั้น
 - ข. รีบเข้าไปทักทายเพื่อจะได้ช่วยเหลือ
- (2) พรุ่งนี้จะมีการทอดผ้าป่าที่วัดใกล้บ้านของกิตติ วันนี้จึงมีคนมาช่วยกันทำงานที่วัดมากมาย หลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเด็กนักเรียน ผู้ใหญ่ หรือ คนแก่ กิตติเดินผ่านมาที่วัดพอดี ถ้านักเรียนเป็นกิตติ นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เข้าไปช่วยงานที่ตนทำได้ทุกกลุ่ม
 - ข. เข้าไปช่วยงานเฉพาะกลุ่มเด็กนักเรียนเพราะเป็นพวกเดียวกัน
- (3) ในการจัดงานสังสรรค์กลุ่มย่อยภายในห้องเรียน ทุกคนต้องร่วมสนุก โดยการแสดงกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อน ๆ ขอร้องให้วิมลร้องเพลง วิมลรู้ว่าร้องเพลงไม่เก่งแต่ก็พยายามร้องเพลงตามที่เพื่อน ๆ ขอร้อง ถ้านักเรียนเป็นวิมล นักเรียนจะทําแบบวิมลหรือไม่
 - ก. ทํา เพราะชอบร่วมสนุกกับเพื่อน ๆ
 - ข. ไม่ทํา เพราะรู้ว่าตนเองร้องเพลงไม่เพราะ
- (4) ในขณะที่เกรียงชัยกำลังนั่งชมภาพยนตร์อยู่ในโรงภาพยนตร์ มีนักเรียนโรงเรียนเดียวกันแต่อยู่คนละชั้นนั่งอยู่ข้าง ๆ ซึ่งนักเรียนคนนั้นก็มาคนเดียวเหมือนเกรียงชัย ถ้านักเรียนเป็นเกรียงชัย นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. ไม่พูดด้วย เพราะอยู่โรงเรียนก็ไม่เคยพูดกันอยู่แล้ว
 - ข. ทักทายกับเพื่อนที่อยู่คนละชั้น ดีใจว่าจะได้ไม่เหงา
- (5) ยุทธนาเป็นคนพูดเก่ง ชอบเล่าเรื่องสนุกสนานให้เพื่อน ๆ ฟัง ปู่ขอให้ยุทธนาเป็นพิธีกรในงานวันเกิดของปู่เพราะใคร ๆ ก็บอกว่ายุทธนาเหมาะสม ถ้านักเรียนเป็นยุทธนา นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เต็มใจเป็นพิธีกร เพราะชอบอยู่แล้ว
 - ข. ไม่ยอมเป็นพิธีกรเพราะไม่เคยเป็นมาก่อน

ทันทีเพราะชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็นนางนุช นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. สมัครทันที เพราะชอบร่วมกิจกรรม

ข. ไม่สมัครเด็ดขาด

- (7) เข้าวันหนึ่งครูประจำชั้นนำวิภาดา ซึ่งเป็นนักเรียนใหม่ย้ายมาจากต่างจังหวัดเข้ามาเรียนในห้องเดียวกับศจีและให้นั่งกับศจี ถ้านักเรียนเป็นศจี นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. พูดคุยทักทายก่อน เพราะชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ

ข. เฉย ๆ รอคุยหาที่ของวิภาดาก่อน

- (8) ในการทำกิจกรรมหน้าเสาธงในตอนเช้า จะต้องให้นักเรียนมาพูดเรื่องที่มีคุณค่าต่อชีวิตเป็นเวลา 5 นาที ทุกวัน เพื่อน ๆ ในห้อง อรุณีพากันไปสมัครพูดและชวนอรุณีไปด้วย ถ้านักเรียนเป็นอรุณี นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. รีบสมัครพูดหน้าเสาธง

ข. ไม่สมัครพูดหน้าเสาธง

- (9) ร้านสหกรณ์อยู่ห่างจากห้องเรียนของมนตรีนานมากหากใครไปซื้อของจะมีเพื่อน ๆ ในชั้นฝากซื้อหลายคน ในช่วงเวลาว่างงานประดิษฐ์ทุกคนต้องซื้อของมาเตรียมไว้ทำงาน พอดีครูใช้ให้มนตรีนไปซื้อของที่สหกรณ์ มนตรีจึงรับอาสาซื้อของให้เพื่อน ๆ ด้วย ถ้านักเรียนเป็นมนตรีน นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่อาสาซื้อของเพราะต้องหิ้วมาหนัก

ข. อาสาซื้อของให้เพื่อน ๆ เหมือนอย่างมนตรีน

- (10) ในการแข่งขันกีฬาประจำปีของโรงเรียน ทุกคนได้เข้าร่วมแข่งกีฬา แต่ณียังไม่ได้สมัครเข้าแข่งกีฬาประเภทใดเลย ขณะนั้นเหลือกีฬาอีกเพียง 2 ประเภท คือ แบดมินตัน และวอลเลย์บอล ถ้านักเรียนเป็นณียา นักเรียนจะเลือกสมัครกีฬาอะไร

ก. เลือกสมัครวอลเลย์บอลเพราะเล่นกันหลายคนสนุกดี

ข. เลือกสมัครแบดมินตันเพราะเป็นการแสดงความสามารถของตนเอง

- (11) อาจารย์มอบหมายงานแล้วแบ่งกลุ่มให้ช่วยกันทำรายงานเพื่อนำเสนอหน้าห้องเรียน

- (11) อาจารย์มอบหมายงานแล้วแบ่งกลุ่มให้ช่วยกันทำรายงานเพื่อนำเสนอหน้าห้องเรียน สมาชิกในกลุ่มต้องการให้สมาชิกเป็นผู้ออกไปรายงานหน้าชั้นเรียน ถ้านักเรียนเป็นสมาชิก นักเรียนจะทำอย่างไร
- พร้อมที่จะออกไปรายงานตามที่สมาชิกต้องการ
 - ขอให้สมาชิกในกลุ่มเลือกคนอื่นแทน
- (12) ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูถามคำถามในขณะที่สอนเสมอ เพื่อน ๆ ส่วนมากไม่ค่อยจะตอบคำถามของครู วชิรินทร์เห็นว่าเพื่อน ๆ ไม่ตอบ จึงลุกขึ้นตอบคำถามของครูเสมอ ถ้านักเรียนเป็นวชิรินทร์ นักเรียนจะทำเช่นเดียวกับวชิรินทร์หรือไม่
- ลุกขึ้นตอบคำถามของครูเสมอเหมือนวชิรินทร์
 - จะลุกขึ้นตอบก็ต่อเมื่อครูเรียก ถ้าครูไม่เรียกก็ไม่ตอบ
- (13) ครูมอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม สมศักดิ์เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มที่ไม่ยอมทำงานตามที่ได้รับเพื่อน ๆ ในกลุ่มนำปัญหาของสมศักดิ์มาปรึกษากับลลิต ถ้านักเรียนเป็นลลิต นักเรียนจะทำอย่างไร
- จะพยายามแก้ปัญหาให้เพื่อน ตามที่เพื่อนได้ไว้วางใจตน
 - ไม่แก้ปัญหาให้โดยแนะนำให้เพื่อนไปแก้ปัญหาเอง
- (14) ในการประชุมสภานักเรียน ชนิษฐาเป็นกรรมการคนหนึ่งและมีหลักฐานที่แสดงว่าการใช้เงินของประธานนักเรียนไม่ตรงกับแผนที่วางไว้ ถ้านักเรียนเป็นชนิษฐา นักเรียนจะทำอย่างไร
- ยืนขึ้นและกล่าวขอให้ประธานชี้แจงการใช้เงินของสภานักเรียนที่ประชุม
 - ไม่ถามในที่ประชุม แต่จะเก็บไว้ถามเป็นการส่วนตัว
- (15) ในวันเปิดเทอมมีการเลือกตั้งหัวหน้าชั้นคนใหม่ แทนคนเดิมที่เคยเป็นเมื่อเทอมที่แล้ว เพื่อน ๆ ส่วนมากลงความเห็นว่าควรให้หาญเป็นหัวหน้าชั้น เพราะมีความรับผิดชอบ เป็นผู้นำเพื่อน ๆ ได้ ถ้านักเรียนเป็นหาญ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ไม่ยอมรับเป็นหัวหน้าชั้นเพราะกลัวคนเดิมจะไม่พอใจ
 - ยินดีรับเป็นหัวหน้าชั้นด้วยความเต็มใจ

- (16) กนกได้รับมอบหมายจากครูให้เป็นผู้ดูแลความสะอาดบริเวณโรงเรียน ได้เห็นพงษ์ทิ้งเศษกระดาษที่สนามโรงเรียน กนกตั้งใจว่าจะต้องไปตักเตือนไม่ให้พงษ์ทำเช่นนี้อีก เพื่อน ๆ ของกนกไม่เห็นด้วยเพราะพงษ์เป็นเด็กเกเร ถ้านักเรียนเป็นกนก นักเรียนจะทําอย่างไร
- ยืนยันทนความคิดเห็นของตนเองว่าต้องตักเตือนพงษ์
 - เห็นด้วยกับเพื่อนว่าไม่ควรไปยุ่งกับพงษ์
- (17) ไพศาลซึ่งเป็นลูกชายครูใหญ่ มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนในชั้นเดียวกัน เมื่อสอบสวนดูแล้ว ปรากฏว่าไพศาลลูกใหญ่เป็นฝ่ายผิด ถ้านักเรียนเป็นครูเวร นักเรียนจะตัดสินอย่างไร
- ลงโทษไพศาลเพราะเป็นฝ่ายผิดและตักเตือนไม่ให้ทำอีก
 - ไม่ทำโทษไพศาล เพราะเป็นลูกครูใหญ่
- (18) งานการแข่งขันกีฬาของโรงเรียน วิชัยได้รับเลือกให้เป็นประธานสีแดงทั้ง ๆ ที่วิชัยไม่เคยเป็นประธานมาก่อน ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะรับเป็นประธานสีแดงหรือไม่
- เป็น เพราะเชื่อว่าตนเองเป็นได้
 - ไม่เป็น เพราะไม่มั่นใจในตนเอง
- (19) ในการจัดอภิปรายปัญหา ครูได้ให้นักเรียนส่งตัวแทนไปร่วมในการอภิปราย ปรากฏว่ามาฉพได้รับเลือกเป็นตัวแทนให้ไปอภิปราย ถ้านักเรียนเป็นมาฉพ นักเรียนจะทําอย่างไร
- รับเป็นตัวแทนไปอภิปราย
 - ไม่รับเป็นตัวแทนในการอภิปราย
- (20) ในการจัดนิทรรศการของโรงเรียน มานีรับอาสาสมัครเป็นผู้นำในการดำเนินการจัดให้เพราะชอบที่จะทำกิจกรรมของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นมานี นักเรียนจะทําอย่างไร
- รับเป็นผู้นำในการจัดนิทรรศการอย่างเต็มใจ
 - ไม่รับเป็นผู้นำในการจัดนิทรรศการ
- (21) กิจจาไปเข้าค่ายลูกเสือที่ต่างจังหวัดกับเพื่อน ในการฝึกนั้นมีการกระโดดหอสูง ซึ่งกิจกรรมนี้ครูไม่ได้บังคับ ใครจะกระโดดหอสูงหรือไม่ก็ได้ ถ้านักเรียนเป็นกิจจา นักเรียนจะทําอย่างไร
- เข้าร่วมกระโดดหอสูงเพราะชอบความตื่นเต้น
 - ไม่กระโดดหอสูงเพราะครูไม่ได้บังคับ

- (22) บอยไปชมการแสดงข้างแสนรู้กับเพื่อน ๆ พิธีกรต้องการอาสาสมัครเพื่อแสดงกับช้าง 1 คน ซึ่งก็ยังไม่รู้ว่าจะให้ทำอะไร บอยเห็นว่าไม่มีใครอาสาสมัครเพราะกลัว บอยก็เลยอาสาสมัครทันที ถ้านักเรียนเป็นบอย นักเรียนจะทำเช่นเดียวกับบอยหรือไม่
- ทำเช่นเดียวกับบอย คือสมัครแสดงกับช้างโดยไม่กลัว
 - ไม่ทำเช่นเดียวกับบอย เพราะกลัวช้างจะทำอันตราย
- (23) ในการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียนจะให้ให้นักเรียนเลือกระหว่างการไปเที่ยวสวนสนุกกับไปเที่ยวป่าในที่อุทยานฯ ตึกเลือกไปเที่ยววนป่า ถ้านักเรียนเป็นตึก นักเรียนจะเลือกเหมือนตึกหรือไม่
- เลือกไปเหมือนตึกเพราะชอบป่า
 - ไม่เลือกไปเหมือนตึกเพราะป่าเป็นสถานที่น่ากลัว
- (24) ในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้มีการรับสมัครแข่งขันขับริดยนต์ ธันวตั้งใจไว้นานแล้วว่าถ้ามีการแข่งขันจะรับสมัครทันที เพื่อน ๆ เตือนว่าการแข่งขันขับริดยนต์อาจมีอันตราย ถ้านักเรียนเป็นธันว นักเรียนจะทำอย่างไร
- รับสมัคร เพราะรอโอกาสนานแล้ว
 - ไม่สมัครเพราะกลัวอันตราย
- (25) ในการไปทัศนศึกษาที่วัดแห่งหนึ่ง ที่หลังวัดมีถ้ำซึ่งไม่ค่อยมีใครเข้าไปมากนัก ครูชวนวิทยาเข้าไปสำรวจถ้ำข้างในถ้ำมีอะไรบ้าง ถ้านักเรียนเป็นวิทยา นักเรียนจะทำอย่างไร
- เข้าไปกับครูเพราะชอบผจญภัย
 - ขอให้ครูชวนคนอื่นไปแทน
- (26) ในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรม นัยนาตั้งใจว่าจะสมัครเข้าชมรม ออกค่ายอาสาพัฒนา เมื่อมีประกาศจึงรีบไปสมัครทันที เพื่อนบอกว่าอย่าสมัครชมรมนี้เลยไม่สนุก เวลาออกค่ายก็เหนื่อยและต้องไปตามถ้ำอุทยานฯ ถ้านักเรียนเป็นนัยนา นักเรียนจะทำอย่างไร
- สมัครเข้าร่วมชมรมนี้ตามที่ตนชอบ
 - เปลี่ยนใจไปสมัครเข้าชมรมอื่นตามที่เพื่อนบอก

(27) ครูประกาศหานักมวยเพื่อแข่งขันมวยทะเล นพพลชอบมวยทะเลเพราะสนุกและตื่นเต้นดี อีกทั้งยังต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นอกจากจะชกมวยเป็น นพพลจึงไปสมัครแข่งขันมวยทะเล ถ้านักเรียนเป็นนพพล นักเรียนจะทําอย่างไร

ก. ไม่สมัครแข่งขันมวยทะเล เพราะไม่แน่ใจว่าตนจะทําได้

ข. สมัครลงแข่งขันมวยทะเล เพราะเชื่อว่าเราก็คือทําได้

(28) เมื่อนักเรียนใกล้จะจบ ป.6 ครูแนะแนวได้แนะนำว่าให้ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนต่อที่โรงเรียนแห่งหนึ่งซึ่งกำลังจัดนิทรรศการอยู่ โดยมีมอบหมายให้จรรยาเป็นคนรับผิดชอบไปหาข้อมูล จรรยาถามเพื่อน ๆ ปรากฏว่าไม่มีใครรู้จักโรงเรียนนั้นเลย ถ้านักเรียนเป็นจรรยานักเรียนจะทําอย่างไร

ก. รู้สึกพอใจและภูมิใจที่ได้ไปสถานที่ที่ไม่มีใครรู้จัก

ข. รู้สึกวิตกกังวลเพราะต้องไปในที่ที่ไม่รู้จักจึงขอให้ครูเลือกคนอื่นแทน

(29) ในการฝึกวิชาลูกเสือ ลูกเสือต้องได้เชือกข้ามลำธารได้ถ้าใครได้พลาคะตกลงไปในน้ำและไม่ผ่านการทดสอบ ผู้กำกับลูกเสือได้เรียกสัญญาออกมาได้เชือกให้เพื่อนดูตามที่ได้สอนไปแล้ว สัญญาไม่แน่ใจว่าตนจะทําได้หรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นสัญญา นักเรียนจะทําอย่างไร

ก. ลองเสี่ยงทําให้เพื่อนดูถึงแม้จะตกน้ำก็ไม่เป็นไร

ข. ไม่กล้าลองทําเพราะยังไม่แน่ใจว่าจะทําได้

(30) อาคมเห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์และต่อมาผู้ร้ายถูกตำรวจจับได้ ตำรวจขอร้องให้อาคมเป็นพยานเพราะเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ เพื่อน ๆ อาคมบอกว่าอย่าไปยุ่งเกี่ยว ถ้านักเรียนเป็นอาคมนักเรียนจะทําอย่างไร

ก. บอกตำรวจว่าจำหน้าผู้ร้ายไม่ได้กลัวผู้ร้ายจะแก้แค้นภายหลัง

ข. เป็นพยานให้ตำรวจตามหน้าที่ของพลเมืองดี

(31) สมปองเป็นคนที่ทำงานช้ามาก เพื่อน ๆ กลัวสมปองทำงานไม่ทันจึงมาช่วยสมปองทำงาน ถ้านักเรียนเป็นสมปอง นักเรียนจะทําอย่างไร

ก. บอกเพื่อนว่าจะขอทำงานด้วยตนเอง

ข. ยินดีให้เพื่อนช่วยทำงานให้

- (32) การเกิดเป็นหัวหน้าเวรและชอขวางอาณาจ อรทัยอยู่เวรเดียวกับการเกิด การเกิดได้
สั่งให้อรทัยผูกพันและสั่งให้คนอื่น ๆ ทำโน่นทำนี่โดยที่ตนเองไม่ทำอะไร ถ้านักเรียนเป็นอรทัย
นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่ทำตามที่เกิดสั่งแต่ไปทำอย่างอื่นแทน

ข. ทำตามที่เกิดสั่งเพราะกลัวการเกิดฟ้องครู

- (33) ตอนบ่ายวันศุกร์มีการประชุมกลุ่มภายในห้องเรียนทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ บุปผา
พูดขึ้นว่าตนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูมีกิจกรรมให้ทำมาก เช่น เล่นเกมอักษร
ไขว้ แข่งขันตอนคาเฟ่ หรือต่อศัพท์ ทำให้ไม่น่าเบื่อ แต่ปรีชาบอกว่ากิจกรรมหลายอย่าง
ทำให้ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง ปรีชาชอบเรียนวิชาที่ครูสั่งให้ทำงาน เมื่อใครทำงานส่ง
แล้วจะทำงานอะไรก็ได้ นักเรียนจะเห็นด้วยกับความคิดของใคร

ก. เห็นด้วยกับบุผาเพราะกิจกรรมหลายอย่างทำให้ไม่น่าเบื่อ

ข. เห็นด้วยกับปรีชาเพราะจะได้มีเวลาทำงานอื่นถ้าวิชานั้นเสร็จแล้ว

- (34) วรุณตั้งใจจะซื้อวิทยุหือโซนี่ แต่เพื่อน ๆ ในกลุ่มใช้วิทยุหือซาร์ป และต้องการให้วรุณซื้อ
วิทยุหือซาร์ปจะได้เหมือนกันและยี่ห้อซาร์ป มีคุณภาพดีกว่า แต่วรุณไม่ชอบ ถ้านักเรียน
เป็นวรุณ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ซื้อวิทยุหือโซนี่ตามที่ตนเองชอบ

ข. ซื้อตามที่เพื่อนแนะนำเพราะกลัวเพื่อนไม่คบ

- (35) กฤษฎาชอบชวนอุษาไปเที่ยวเขาหินทุกครั้งที่มีเวลาว่าง ครั้งแรก ๆ อุษาไปด้วย แต่เมื่อ
ไปหลาย ๆ ครั้งอุษารู้สึกเบื่ออยากไปเที่ยวที่อื่นบ้าง ถ้านักเรียนเป็นอุษา นักเรียนจะทำ
อย่างไร

ก. ตามใจกฤษฎาเพราะเห็นว่าเพื่อนชอบ

ข. เสนอให้ไปเที่ยวที่อื่นบ้าง จะได้ไม่ซ้ำซาก

- (36) ในวิชาวิทยาศาสตร์ ครูกำหนดให้ทำงานมาส่งคนละ 1 ชิ้น เพื่อน ๆ ของอุดมทำงานเสร็จก่อน
อุดม อุดมคิดว่าจะทำงานนี้ไปเรื่อย ๆ เสร็จเมื่อไรก็จะส่งโดยไม่สนใจว่าเพื่อน ๆ จะทำเสร็จ
แล้ว ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะทำอุดมหรือไม่

ก. ทำงานไปเรื่อย ๆ เสร็จเมื่อไรก็ค่อยส่งเหมือนอย่างอุดม

ข. ไม่ทำเหมือนอุดมแต่จะรีบทำเพื่อจะได้เสร็จทันเพื่อน

- (37) นุชนัดกับเพื่อนไว้ว่าจะไปเลือกซื้อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาคณิตศาสตร์ด้วยกันตอนเลิกเรียน นุชไปถึงที่นัดหมายและนั่งรอเพื่อนก็ยังไม่มา นั่งรอไปได้สักครูเพื่อให้น้องวิ่งมาบอกว่ายังหาเวรไม่เสร็จให้นุชนั่งรอก่อน ถ้านักเรียนเป็นนุช นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ไม่ยอมนั่งรออีกต่อไปจึงไปซื้อหนังสือคนเดียว
 - ข. นั่งรอต่อไปอีกเพราะไหน ๆ ก็นั่งรอมาแล้ว
- (38) สมศักดิ์ต้องร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและกลับบ้านเข้าทุกวันจนไม่มีเวลาดูหนังสือสอบ สมศักดิ์ชอบทำตามใจตนเองเสมอในการเรียน เพื่อน ๆ แนะนำให้เปลี่ยนวิธีการเรียน หมดผลการเรียนจะได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ปฏิบัติเหมือนเช่นเคยไม่ชอบให้ใครมาแนะนำ
 - ข. เปลี่ยนวิธีการเรียน ตามที่เพื่อนแนะนำ
- (39) ในการทํางานกลุ่ม ครูได้แบ่งกลุ่มให้และกำหนดไว้เลยว่าแต่ละกลุ่มต้องทําอะไร ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความคิดของกลุ่มต่าง ๆ อารี อยากจะแบ่งกลุ่มและเลือกทํางานกันเอง ถ้านักเรียนเป็นอารี นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. เสนอครูขอแบ่งกลุ่มเองและเลือกเรื่องตามที่ในกลุ่มถนัด
 - ข. ทําตามที่ครูแบ่งให้เพราะเห็นว่าดีแล้ว
- (40) เมื่อครูกำหนดให้นักเรียนทํางานชิ้นหนึ่งเป็นกลุ่ม วลีได้รับงานมาจากกลุ่มรู้สึกไม่สบายใจ เพราะการบ้านมากกลัวจะทํางานกลุ่มไม่ทันตามที่กำหนด พี่สาวของวลีแนะนำว่าให้วลีไปขอให้เพื่อนในกลุ่มช่วยทําถ้านักเรียนเป็นวลี นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. พยายามทํางานด้วยตนเองจนเสร็จทันเวลา
 - ข. ขอร้องให้เพื่อนช่วยทํางานให้
- (41) เพื่อนสนิทของเอ ถูกเพื่อนห้องอื่นรุมรังแก เพื่อนของเอตัวเล็กกว่าจึงสู้เขาไม่ได้ จึงรีบวิ่งมาบอกเอให้ไปช่วย ถ้านักเรียนเป็นเอ นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. รีบชวนเพื่อน ๆ ในห้องไปแก้แค้นทันที
 - ข. บอกเพื่อนว่าควรไปบอกให้ครูช่วยจัดการให้

- (42) พรณิเอบเห็นรัตนากล้งนักเรียนร่นน้อง จ้งไปฟ้องครู ครูเรียกรัตนามาลงโทษ รัตน
โกรธมาจ้งคิดหาทางแก้แค้นพรณิ ถ้านักเรียนเป็นรัตน นักเรียนจะท้ออย่างเดียวกับรัตน
หรือไม่
- ก. ท้ออย่างรัตน คือ หาทางแก้แค้นพรณิ
 - ข. ไม่ท้ออย่างรัตน เพราะรู้ว่าผิดจริง ๆ
- (43) บังอรเคยถูกสมบัติรังแกบ่อย ๆ จ้งไม่ชอบสมบัติ วันหนึ่งสมบัติทำสมุดการบ้านวิชาภาษาไทย
ตกอยู่ระหว่างทางกลับบ้านบังอรมาพบเข้าพอดี ถ้านักเรียนเป็นบังอร นักเรียนจะท้ออย่างไร
- ก. เก็บสมุดไปคืนสมบัติจึงแม้ว่าจะไม่ชอบสมบัติ
 - ข. จ้งสมุดให้ขาดแล้วโยนทิ้ง ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น
- (44) อันโกรธน้องคนเล็กมาก ที่ตลาดมารื้อกระเป๋านักเรียนของอันแล้วทาทหนังสือของอันขาด อัน
ไม่เหจติ้องทนที่จนน้องร้องไห้ ถ้านักเรียน นักเรียนจะทำเหมือนอันหรือไม่
- ก. ตีน้องเหมือนอันเพราะน้องทาทหนังสือขาด
 - ข. ไม่ตีน้องเพราะคิดได้ว่าน้องยังเล็กอยู่
- (45) ในการประชุมกลุ่ม วรณากาลังพูดแสดงความคิดเห็นของตนให้ที่ประชุมฟัง แล้วมีเพื่อนคน
หนึ่งพูดกับคนที่นั่งข้าง ๆ ขัดแย้งกับความคิดของวรณายะที่วรณายังพูดไม่จบ ถ้านักเรียน
เป็นวรณา นักเรียนจะท้ออย่างไร
- ก. ย้งคงแสดงความคิดเห็นต่อไป ทำเป็นไม่ได้ยิน
 - ข. แสดงกิริยาไม่พอใจให้เขารู้ตัวทันที
- (46) ลิขิตเรียนอยู่ห้องเดียวกับสุรินทร์ วันหนึ่งลิขิตมีความคิดเห็นขัดแย้งกับสุรินทร์ถึงขั้นทะเลาะกัน
เพื่อน ๆ พยายามปรานีประนอมเพราะไม่อยากให้มีเรื่อง สุรินทร์เห็นด้วยกับเพื่อน ถ้า
นักเรียนเป็นลิขิต นักเรียนจะท้ออย่างไร
- ก. ไม่ยอมปรานีประนอมเพราะต้องการรู้ผลแตกหักชัดเจน
 - ข. เห็นด้วยกับเพื่อน ๆ ว่าไม่ควรมีเรื่องกัน

(47) ฤดีเฝ้าอยู่ไฉนเพื่อน ๆ ในห้องกำลังวิพากษ์วิจารณ์ว่าฤดีเป็นคนเจ้าอารมณ์ ฤดีโกรธมากรีบเข้าไปต่อว่าทันทีและแสดงอารมณ์โกรธเต็มที่ ถ้านักเรียนเป็นฤดี นักเรียนจะทำเช่นเดียวกับฤดีหรือไม่

ก. ทำเช่นเดียวกับฤดีเพราะโกรธที่เพื่อนวิจารณ์

ข. ไม่ทำ เพราะไม่อยากจะสนใจกับคำวิจารณ์

(48) วีรศักดิ์กับเพื่อนกำลังโต้เถียงกันอย่างรุนแรง มารุตมาพบเข้าแทนที่จะห้ามปรามไม่ให้ทะเลาะกันกลับบอกว่าเมื่อตกลงกันไม่ได้ก็สู้กันตัวต่อตัวให้รู้ตัวรู้แคงไปเลยดีกว่า ถ้านักเรียนเป็นวีรศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เห็นด้วยกับมารุตว่าเมื่อตกลงกันไม่ได้ก็ควรใช้กำลังตัดสิน

ข. ไม่ตัดสินด้วยกำลังแต่ยังคงโต้เถียงกันต่อไป

(49) สุนีและมาลีมีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณผาผนังอาคารเรียน มีคนชอบขีดเขียนทำให้สกปรกอยู่เสมอ มาลีจึงเกิดความไม่พอใจหน่วยงานที่ทำงาน จึงชวนสุนีไปบอกครูให้เปลี่ยนคนอื่นมาทำบ้าง สุนีไม่เห็นด้วยกับมาลีบอกว่าครูมอบหมายแล้วควรทำต่อไป ถ้านักเรียนเป็นมาลี นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. รู้สึกหงุดหงิดที่สุนีไม่เห็นด้วย

ข. อดทนทำต่อไปถึงแม้จะเบื่อก็ตาม

(50) นกพยายายามอดออมเงินค่าขนมเพื่อนาไปซื้อเสื้อตัวหนึ่งที่อยากได้มานานแล้ว เมื่อซื้อแล้วจึงนำไปวัดสมหญิงกับสายฝน ทั้งสองคนเห็นว่าเสื้อไม่เหมาะกับนกเลย สายฝนสงสารนกพยายายที่อดออมเก็บเงินซื้อจึงบอกว่าใส่แล้วสวย แต่สมหญิงไม่เห็นด้วย ถ้านักเรียนเป็นสมหญิง นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. บอกตามความจริงโดยไม่สนใจว่านกพยายายจะรู้สึกอย่างไร

ข. เห็นว่าเสื้อไม่เหมาะกับนก แต่ไม่พูดอะไร

(51) เอ๋ชวนนกไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าซึ่งนกเคยไปทุกครั้งเมื่อเอ๋ชวน แต่ครั้งนี้นกติดธุระจริง ๆ จึงไปกับเอ๋ไม่ได้ เอ๋อ้างว่าเวลานกชวนเอ๋ไม่เคยปฏิเสธ นกพยายามอธิบายเหตุผลให้เอ๋ฟัง ถ้านักเรียนเป็นเอ๋ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ยอมรับฟังเหตุผลของนกโดยดี

ข. ไม่ยอมรับฟังเหตุผลของนก

- (52) ภาณุชนะการวิ่งแข่งและได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันกับโรงเรียนอื่น เพื่อน ๆ แสดงความยินดีกับภาณุ แดงซึ่งวิ่งแข่งแพ้ภาณุก็อยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่กำลังแสดงความยินดี ถ้านักเรียนเป็นแดง นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ยินดีเพื่อนแสดงความยินดีแล้วเดินเลี้ยวไป
 - ข. เข้าไปแสดงความยินดีกับภาณุแล้วชมเชยอย่างจริงจัง
- (53) วิจิตรา กำลังระบายสีรูปภาพอยู่ เพื่อนเดินมาชนสีทาสภาพที่กำลังวาดอยู่ เพื่อนตกใจมาก กล่าวคำขอโทษและช่วยเช็ดสีที่เปื้อน ถ้านักเรียนเป็นวิจิตรา นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ให้อภัยเพราะเพื่อนไม่ได้แกล้ง
 - ข. ให้อภัยเพราะเพื่อนวาดรูปใช้แทนรูปที่สีทาส
- (54) ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สาโรชลืมเอาวงเวียนมาสมมติต้องขอยืมจากเอกชัยบ่อย ๆ จนเพื่อนของเอกชัยรู้สึกไม่พอใจเพราะรำคาญ จึงบอกเอกชัยว่าไม่ควรให้ขอยืมอีกให้สาโรชหัดแก้ปัญหาเองบ้าง ถ้านักเรียนเป็นเอกชัย นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ไม่ให้ยืมเพราะรำคาญที่ยืมบ่อย
 - ข. ให้ยืมเพราะเชื่อว่าสาโรชไม่ได้แกล้งลืม
- (55) วันหนึ่งขณะเดินกลับบ้าน กิตติมาได้ยินนอสาคุยกับเพื่อน ๆ คอยกันถึงเรื่องของกิตติมาว่า ไม่ชอบการกระทำบางอย่างของกิตติมา ครั้งแรกกิตติมาโกรธ แต่มาคิดได้ว่าตนเองจะเป็นอย่างที่เป็น ๆ วิจาร์ณ จึงขอทําความเข้าใจกับนอสาโดยพูดกันอย่างเปิดเผย ถ้าเป็นนักเรียนจะทําอย่างไร จะทําอย่างกิตติมาหรือไม่
- ก. ทําเหมือนกิตติมาคือพูดกันอย่างเปิดเผยว่าสิ่งใดไม่ดี
 - ข. ไม่ทําอย่างกิตติมาและไม่พูดกับนอสาอีก
- (56) กรรมการนำรายงานมาให้จารย์ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มดู บอกว่าตนตั้งใจทําอย่างสุดฝีมือ แต่จารย์บอกว่ายังใช้ไม่ได้ต้องแก้ไขอีกหลายที่ ถ้านักเรียนเป็นกรรมการ นักเรียนจะทําอย่างไร
- ก. ยอมรับและนำไปแก้ไขใหม่
 - ข. โกรธจารย์เพราะตนทําดีที่สุดแล้ว

- (57) แป้งกับอ้อยเป็นนักเรียนห้องเดียวกันและเรียนเก่งทั้งคู่ อ้อยได้รับเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันสอบชิงทุนการศึกษา ครูขอร้องให้แป้งช่วยค้นหาตำรามาให้อ้อยขอยืม เวลาสอบจะได้สู้โรงเรียนอื่นได้ ถ้านักเรียนเป็นแป้ง นักเรียนจะทําอย่างไร
- ช่วยค้นหาตำราเพราะอยากให้เป็นสอบได้โรงเรียนจะได้มีชื่อเสียง
 - ไม่ช่วยอ้อย อ้างว่ามีงานเยอะให้อ้อยพยายามหาตำราเอง
- (58) สุดาเป็นคนที่เรียนเก่งในห้อง มีเพื่อนซึ่งอยู่คนละกลุ่มมาขอให้ช่วยติวให้เมื่อใกล้สอบ แต่เพื่อนในกลุ่มไม่อยากจะให้สุดาไปติว เพราะกลัวได้คะแนนดีกว่าพวกตน ถ้านักเรียนเป็นสุดา นักเรียนจะทําอย่างไร
- ติววิชาให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ
 - ไม่ยอมติวเพราะเห็นด้วยกับเพื่อนในกลุ่ม
- (59) สันติกับประชาเป็นนักเรียนห้องเดียวกัน สันติมีฐานะยากจน และวันนี้สันติไม่มีอาหารกลางวันมารับประทาน ถ้านักเรียนเป็นประชา นักเรียนจะทําอย่างไร
- บอกให้ครูประจำชั้นทราบ เพื่อให้ช่วยเหลือสันติ
 - ชวนสันติให้มารับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน
- (60) ในระหว่างกลางภาคเรียนมีนักเรียนย้ายเข้ามาใหม่หลายคน เพื่อน ๆ บอกวันดีว่าพวกนักเรียนใหม่ดูท่าทางหยิ่งไม่น่าคบหาด้วยเลยสักคนเดียว ถ้านักเรียนเป็นวันดี นักเรียนจะทําอย่างไร
- ไม่คบกับนักเรียนใหม่เพราะเห็นด้วยกับเพื่อน
 - พยายามชวนเพื่อนไปทำความรู้จักกับบอกว่าควรจะเป็นมิตรกันดีกว่า

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว ชนิดข้อความ

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อที่จะศึกษาพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียน จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ได้กรุณาตอบแบบทดสอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเอง เพราะผลการทดสอบครั้งนี้ จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบของนักเรียน
2. แบบทดสอบฉบับนี้ ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ความจริงของนักเรียนเท่านั้น จึงขอให้นักเรียนตอบแบบทดสอบนี้อย่างจริงจังที่สุด
3. ในการตอบให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ซึ่งมีอยู่ 2 ช่อง คือ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ซึ่งตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนเพียงข้อความละเครื่องหมายเดียว
4. คำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่		ใช่	ไม่ใช่
1	ข้าพเจ้าชอบพูด มากกว่าฟัง		/
2	ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	/	

แบบทดสอบวัดคุณลักษณะการแสดงตัว ชนิดข้อความ

ข้อที่		ใช่	ไม่ใช่
1	เมื่อพบคนแปลกหน้าข้าพเจ้าจะเข้าไปทักทายทันที		
2	ข้าพเจ้าสามารถทำตัวให้เข้ากับคนทุกประเภทได้		
3	งานงานรื่นเริงต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะร่วมสนุกสนานอย่างเต็มที่		
4	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้พบปะกับผู้อื่นเสมอ		
5	ข้าพเจ้าชอบเป็นพิธีกรในงานสังสรรค์		
6	ข้าพเจ้ามักมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม		
7	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาเพื่อนใหม่อยู่เสมอ		
8	ข้าพเจ้าชอบพูดในที่สาธารณะ		
9	ข้าพเจ้าชอบอาสาทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อส่วนรวม		
10	ข้าพเจ้าชอบเล่นกีฬาประเภททีม		
11	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะเป็นตัวแทนกลุ่มออกไปรายงานหน้าชั้นเสมอ		
12	ข้าพเจ้าชอบลุกขึ้นตอบคำถามในชั้นเรียน		
13	เวลาเกิดปัญหาในห้องเรียนทุกครั้ง เพื่อน ๆ จะมาปรึกษาข้าพเจ้า		
14	ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม หรือในชั้นเรียน		
15	ข้าพเจ้าจะตอบรับทันที ถ้าเพื่อน ๆ เลือกให้เป็นหัวหน้าชั้น		
16	ข้าพเจ้าลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดเห็นของตนเองทุกครั้ง		
17	ข้าพเจ้ากล้าที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล		
18	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีความสามารถที่จะเป็นผู้นำได้		
19	ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนของห้องในการไปแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ		
20	ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ		
21	ข้าพเจ้าชอบการกระโดดสูง โดยไม่คำนึงถึงอันตราย		
22	ข้าพเจ้ามักอาสาทำในสิ่งที่ไม่มีความกล้าทำ		

ข้อที่		ใช่	ไม่ใช่
23	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวผจญภัยตามภูเขา ป่าและถิ่นทุรกันดารมากกว่าสวนสนุก		
24	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะไปแข่งขันขับริดยนต์		
25	ข้าพเจ้าชอบการผจญภัยหรือเสี่ยงภัยเพื่อให้เห็นเด่น		
26	ข้าพเจ้าสมัครไปร่วมกิจกรรมการออกค่ายและการพัฒนาในถิ่นทุรกันดารเสมอ		
27	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ		
28	ข้าพเจ้าจะรู้สึกพอใจ เมื่อต้องไปในสถานที่ที่ไม่ใครรู้จัก		
29	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมทุกอย่างที่เป็นการเสี่ยง		
30	ข้าพเจ้ากลัวที่จะพูดความจริง ถึงแม้ว่าคำพูดนั้นอาจจะทำให้มีอันตราย		
31	ข้าพเจ้าชอบทำอะไรด้วยตนเอง มากกว่าให้คนอื่นทำ		
32	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมาออกคำสั่ง		
33	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาที่ครูมีกิจกรรมมาให้ทำหลาย ๆ อย่าง		
34	ข้าพเจ้าทำอะไรตามใจตนเองเสมอไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ก็ตาม		
35	ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำที่ซ้ำซาก		
36	ข้าพเจ้าชอบทำงานไปเรื่อย ๆ เสร็จเมื่อไหร่ก็ส่งเมื่อนั้น		
37	ข้าพเจ้าไม่ชอบนั่งรอใครนาน ๆ		
38	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมาช่วยเหลือแนะนำ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม		
39	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานที่มีระเบียบแบบแผน เป็นการจำกัดความคิดของคนเรา		
40	ข้าพเจ้าสามารถทำงานให้เสร็จเรียบร้อยทันเวลาด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น		
41	ถ้าเพื่อนถูกทำร้าย ข้าพเจ้าจะยกพวกไปช่วยแก้แค้นทันที		

ข้อที่		ใช่	ไม่ใช่
42	ใครทำให้เจ็บใจ ข้าพเจ้าจะต้องแก้แค้นให้ได้		
43	ถ้าข้าพเจ้าเกลียดหน้าใคร จะพยายามหาทางกลั่นแกล้งโดยไม่让他รู้ตัว		
44	ข้าพเจ้ามักทำอะไรโดยไม่ได้ยั้งคิด		
45	ข้าพเจ้าแสดงอาการไม่พอใจทันที เมื่อเพื่อนพูดขัดหู		
46	ข้าพเจ้าไม่เคยหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น		
47	ข้าพเจ้ามักจะควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ได้เมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์		
48	ข้าพเจ้าชอบใช้กำลังในการตัดสินปัญหา		
49	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด ถ้าคนอื่นไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า		
50	ข้าพเจ้าเป็นคนพูดตรงไปตรงมา แม้จะสะเทือนใจใครก็ตาม		
51	ข้าพเจ้ารับฟังและเคารพในความคิดเห็นของคนอื่น		
52	ข้าพเจ้าจะยกย่องและชมเชยและยอมรับคนที่มีความสามารถ		
53	ข้าพเจ้าให้อภัยทุกคนที่มาขอโทษในความผิดของเขา		
54	ข้าพเจ้าให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเสมอ ถ้าเขาลืมเอามา		
55	ข้าพเจ้าจะพูดอย่างเปิดเผยกับผู้วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของข้าพเจ้า		
56	ข้าพเจ้าไม่ถือโทษโกรธเคืองผู้อื่นง่าย ๆ		
57	ข้าพเจ้าปรารถนาให้เพื่อนได้รับความสำเร็จในการเรียนด้วยความจริงจัง		
58	ข้าพเจ้าเต็มใจงานเพื่อนเมื่อเขามาขอร้อง		
59	ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้มีส่วนช่วยเหลือคนอื่น		
60	ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนในโลกนี้ควรจะเป็นมิตรกันทั้งหมด		

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ.ดร.สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. นายสมชาติ เทศรัมย์	สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. นายวิเชียร พากเพียร	สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร
4. นายอุดมศักดิ์ นาคี	สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร
5. นางวาสนา คูหเวโรจน์ปกรณ์	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางบงกช สุชะจิระ
วัน เดือน ปี	27 ธันวาคม 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	300 หมู่ 8 ซอยประชาอุทิศ 4 ถนนประชาอุทิศ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ถนนอาจณรงค์ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทยาศาสตร์) จากโรงเรียนวัดบวรเมณฑล กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2528	ค.บ. (วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาโทคหกรรมศาสตร์) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ.2538	กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร